

מועצה אזורית גן רוה - ישיבת מליאה מין במינייו מס 6.8.24 09/2024

מיום רביעי, ג' אב התשפ"ד, 7/8/2024

משתתפים:

מירה בן ארי – ראשת המועצה
ליטל רהב – מנכ"לית המועצה
אידה אוהר – גזברית המועצה
לאה מימון – מבקרת המועצה
רונית עובדיה – יועמ"ש המועצה
סופי תורג'מן – מזכירת לשכה

חברי מליאה:

יוסי גיברי
איציק מידן
איילת קוד מורדוך
דודי קימלוב
יוסי דוד
רמי עזריה
הילה גרשמן
יואב אלרגנד
עמיר שקרוב
תומר קרטנשטיין
שי כהן – בית חנן
עופר אלכסנדר
גדי אפק
גוסטבו ליטמנוביץ.
אלי נחמן
הדר לוי
איתן חן
אבירם כהן

על סדר היום:

9.....	1. עדכוני ראשת מועצה.
12.....	2. אישור פרוטוקול קודם.
16.....	3. גיבוש מדיניות רוכלות במועצה.
9.....	1. עדכוני ראשת מועצה.
12.....	2. אישור פרוטוקול קודם.
16.....	3. גיבוש מדיניות רוכלות במועצה.
36.....	4. עוזרת אישית לראשת המועצה.
40.....	5. אישור צו מיסים נטעים.
40.....	6. אישור תעריפי דמי שכירות למבני ציבור ע"פ דו"ח שמאי.

פ ר ו ט ו ק ו ל

ליטל רהב: טוב חברים, ערב טוב, אנחנו תכף נתחיל את הישיבה. אני אקדים ואומר, הצטרפה אלינו חן. חן היא מחברה חיצונית שהתקשרנו איתה, תפקידה הוא שהישיבות מעתה יהיו מוקלטות.

* מדברים ביחד, לא ברור.

ליטל רהב: אני, היום, בשונה משתי הישיבות האחרונות, לא חוזרת בלי קול. אז תהיו בשקט.

סופי תורג'מן: מיס?

ליטל רהב: אנחנו נעשה סבב רגע, סופי. יש לנו חברה שהתקשרנו איתה שהיא, בעצם, עושה לנו מעתה את התמלול של הישיבות, הקלטה ואז תמלול. יופיע בעצם פרוטוקול מסודר, ממש כל מה שאתם אומרים מילה במילה עם השם שלכם, אחד לאחד. וזה ככה יהיה בצורה יותר מסודרת, יעלה עם כל החלטות, ריכוז החלטות בסוף, בסוף כל פרוטוקול, תקבלו את זה מסודר ואחרי שתאשרו פרוטוקולים כמו תמיד, אנחנו נעלה את זה מיד לאתר המועצה לפי תאריכים, פרוטוקול נגיש. כן, עמיר.

עמיר שקרוב: אז תהיה סטנוגרמה ופרוטוקול, או רק סטנוגרמה עם החלטות?

ליטל רהב: פרוטוקול, ממש תמלול אחד לאחד של כל מה שנאמר.

עמיר שקרוב: אז סטנוגרמה.

ליטל רהב: כן, אחד לאחד עם השמות והכל. הייטק.

יוסי דוד: לא הבנתי בסרטון זה יהיה כתוב?

ליטל רהב: לא סרטון, טקסט. קובץ PDF, אם צריך גם 70 עמודים, כמה שיוצא עם כל אחד מה שהוא אמר, אחד לאחד. אני תקף אחפש לכם דוגמה.

יוסי דוד: יפה מאוד.

ליטל רהב: תביא לי, פשוט בשביל שתוכלו לשמוע אותי.

איתן חן: קודם כל דבר ראשון לפרוטוקול, תסתכלו על ה-Call Center.

ליטל רהב: תיכף נעשה סבב.

רמי עזריה: ליטל, יש לי הערה לסדר הישיבה.

ליטל רהב: מה?

רמי עזריה: תעשו את השולחן מרובע כדי שנהיה יותר קרובים.

ליטל רהב: כן רונית בדרך. שניה, אני רוצה להגיד משהו.

רמי עזריה: ליטל, תעשו את השולחן מרובע כדי שנהיה יותר קרובים.

יוסי דוד: צודק.

ליטל רהב: בסדר. אז רק בשביל שנהיה מסודרים להיום, בואו נעשה רגע סבב שמות. שם מלא ונציג של איזה יישוב כדי שיהיה לנו להקלטה לחן. נתחיל איתך רמי, חן את איתנו?

חן: אני איתכם.

ליטל רהב: נתחיל ברמי, רק שתראי שיש לך את כולם. איזה יישוב?

סופי תורג'מן: היא לא צריכה, נתתי לה את כולם.

ליטל רהב: בסדר, שיהיה.

גוסטבו ליטמנוביץ: גוסטבו ליטמנוביץ', נתניה.

שי כהן: שי כהן, בית חן.

סיוון אביאלי: סיוון אביאלי. יוסי דוד, גאליה.

איתן חן: איתן חן.

הדר לוי: הדר לוי, פלמחים.

ישיבת מליאה 6.8.24

סופי תורג'מן: סופי.

יוסי ג'יברי: יוסי ג'יברי.

מירה בן ארי: מירה.

ליטל רהב: ליטל.

לאה מימון: לאה.

נתי: נתי

עופר אלכסנדר: עופר אלכסנדר, בית חנן.

איציק מידן: איציק מידן, כפר הנגיד.

דודי קימלוב: קימלוב דודי. מושב גאליה.

גדי אפק: גדי אפק מושב נטעים.

אלי נחמן: אלי נחמן, גן שורק.

עמיר שקרוב: עמיר שקרוב, אירוס.

תומר קרטנשטיין: תומר קרטנשטיין, אירוס.

ליטל רהב: יופי, חשוב להדגיש, שאתם צריכים לשבת במקומות קבועים. אם יש איזשהו שינוי רק תעדכנו בתחילת הישיבה, בסדר? כי זה עוזר לנו לתמלול. טוב, אז אני רק אגיד שרונית נתקעה באיזשהו פקק, היא אמרה שיש תאונה. היא מגיעה בסביבות, רונית זה היועמ"שית, היא מגיעה בסביבות שבע ועשרים. אנחנו נתחיל בינתיים עם דברים שהם לא טעוני החלטה רגילה, בואו נתחיל עם עדכוני ראש המועצה ואחרי זה נעשה פרוטוקול קודם. בסדר? יופי.

ליטל רהב: אז אני אשים את המצגת. את צריכה, מירה?

מירה בן ארי: לא צריכה. תעבירי אני אסתכל מכאן.

ליטל רהב: יאללה.

רמי עזריה: ליטל אפשר להוסיף משהו לסדר היום?

ליטל רהב: אז רגע, אתם יודעים מה הזכרת לי, רציתי להתחיל עם משהו אחר, ועברתי לדיווחי ראש מועצה אז שנייה. רציתי רגע לדבר איתכם על משהו חשוב, מבחינת תיאום הציפיות ונהלי עבודה וזה. אנחנו כבר מתחילים, נכנסנו לקצב מאוד גבוה של עבודה, ואני רוצה שנדבר על זה. מבחינת ישיבות המליאה, אתם

רואים גם שלחתי לכם הפעם דברי הסבר לישיבת המליאה, כדי שתראו. אני מזהה שבאמת יש איזשהו פער הרבה פעמים בין דברים שאולי לי לפחות נראים לי רגיל, ואתם צריכים כן עוד הסבר או לא מובן וזה, ואני ממש מכבדת את זה, ולכן עשיתי את דברי ההסבר ואני אקפיד על כך בכל ישיבת הנהלה, תקבלו מראש. ורובכם, דיברתם איתי במהלך השבוע הזה, שאלתם אותי שאלות, קיבלתם מענה, מבחינתי מי שקיבל את המענה, אני לא רואה סיבה לחזור על השאלה פה. הסברתי לכם ששאלות שאתם רוצים שכן יעלו פה לדיון זה נקרא שאילתה, אתם יכולים תמיד להעביר את זה בלי קשר לסדר היום, להעביר אליי שאילתה, אתם תקבלו את כל המענה באופן אישי, ואחר כך זה גם יעלה כחלק מסדר היום של המליאה לדיון. הצעה לסדר יום היא הצעה ששולחים אותה מראש, זה נושא שאתה רוצה להכניס לתוך סדר היום וצריך להישלח מראש, נקיים על זה דיון זה צריך לעבור הנהלה, ואז זה יכול לעלות למליאה. כל השאלות האלו שהן ככה על הדרך בדרך כלל מייצרות הרבה, ממה שראיתי פה, מייצרות בלגן, וחלקכם גם התלוננתם על זה באופן אישי, ואני מעדיפה שנשמור על הסדר. אז אם זה לא משהו טכני שקשור כרגע לישיבה בשביל לשמור על תקינותה, אני מעדיפה שנתחיל מסדר היום, הפעם.

רמי עזריה: אני אגיד לך, זה דבר שאני חושב שכולם יסכימו בלי להתווכח. החלפת פחים שבורים.

ליטל רהב: לא, זה נושא לסדר היום.

רמי עזריה: טוב.

ליטל רהב: כולנו מסכימים וגם אני מסכימה שפח שבור צריך להחליף, זה לא נושא דיון-

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

רמי עזריה: אז אני מבקש-

ליטל רהב: זה לא עולה עכשיו לדיון.

עמיר שקרוב: ביום חמישי יש דיון.

מירה בן ארי: זה נושא כבד מאוד. זה נושא שהוא מצריך דיון, יש לנו בשביל זה רביעי וחמישי ואנחנו נדון בכל הדברים האלה.

ליטל רהב: כן, הנה בדיוק הדבר הנוסף שרציתי להגיד, יש לנו ביום חמישי, רביעי וחמישי יש סמינר. שלחתי היום גם הודעה, ממש לא מזמן, מאוד ארוכה ליו"רים, אולי לדעתי חוץ מכפר הנגיד אף אחד מחברי הוועדים לא נרשם. אני אסתכל שוב אם זה מעניין אתכם אבל גם פה אין נוכחות גבוהה, אמנם אתה ברשימה, מהיו"ר וועדים וחברי ועדים. סמינר, ברביעי ובחמישי משעה 15:00 עד שעה 20:00, שהשקענו בו רבות, היום הראשון מוקדש כולו לכל הנושא של אחריות וסמכות של הוועדים המקומיים. נגזרת של זה היא התקצוב של הוועדים לשנת 25', הדברים בעצם, מה תהיה חלוקת האחריות שלהם, מה תהיה חלוקת אחריות של המועצה, כמה כסף הם יקבלו. אלה דברים שאתם תצטרכו לקבל עליהם החלטות. ואני מניחה שאתם רוצים להיות שותפים לתהליך קבלת ההחלטות. שותפים לקביעת המדיניות כי זה התפקיד שלכם. ולכן אתם צריכים להגיע, זה מאוד חשוב. ושם יהיה יום שלם רק על זה, ועוד יום חמישי שהוא רק על ניקיון. ובתוך

נוצר על ידי **SUMIT**.

הניקיון יש פחים שבורים, פחים לא שבורים, טיאוט, גזם, אשפה גושית, אשפה ביתית, הכל עולה לדיון וקובעים שם את סל המדיניות.

מירה בן ארי: ניקוי, מאצרות.

ליטל רהב: מאצרות, הכל. ליישובים. וגם שם, זה ההזדמנות שלכם לקבוע את המדיניות הזו ולדבר על הדברים, ואין נוכחות-

מירה בן ארי: מרשימה.

ליטל רהב: מרשימה במיוחד. אז אני ממש מפצירה בכם להגיע, בסדר?

מירה בן ארי: לא רק אתם אלא גם לבקש מהוועדים שלכם, אומנם אנחנו כאן כתברי מליאה, כל אחד אנחנו בעצם נציגות של המועצה בכלל ולא דווקא של הישובים, כל אחד כאן אמון על טובת המועצה, יחד עם זאת אני מבקשת מכל אחד מהנציגים כאן שיפנה לוועדים המקומיים שלהם ולבקש נוכחות, אחרת זה יהיה עוד פעם כל יום ועד אגודה וועד מקומי, ועד אגודה וועד מקומי. אנחנו נהיה עם הדו רובדי הזה לעד, הגיע הזמן לעשות סדר בשורות האלו, הגיע הזמן לקבל החלטות נכונות, ומי שלא יגיע ויקיים את הדיון הזה או לא יקיים את הדיון הזה, לא נוכל אחר כך להתייחס לעניין הזה, כי עכשיו אנחנו עובדים על תקציב 2025 ולא יום לפני 2025, עובדים נכון. ולכן הנציגות מאוד חשובה גם אם לא היו"רים אלא חלקים מהוועד או משהו, חייבים להגיע ונציגויות, בוודאי אם תוכלו אתם זה הכי טוב אבל זה חשוב מאוד. באמת השקענו בזה זמן, משאבים והתכווננו לאירוע הזה לפחות כמה חודשים.

ליטל רהב: חד משמעית. התייחסויות ספציפית לדברים שדיברנו עליהם כרגע, אם יש שאלות. דודי?

דודי קימלוב: יש הרבה דברים שמתנהלים תוך כדי, זאת אומרת כל הנושא הזה של הכנס, בעצם זה הגייה של דברים, אנחנו לא מתכוונים להחליט באותו היום-

ליטל רהב: לא. התוצרים- אחר כך נדון.

ליטל רהב: התוצרים בשני הימים, זה עקרונות, בסדר? בעצם אותם קווים למדיניות. שתצטרך להגיע לכאן, לשולחן מקבלי החלטות, גם בנושא של סמכויות, אחריות, נהלים וגם-

דודי קימלוב: לא, אבל בכל זאת לא נבנה את המדיניות ביומיים האלו בעצם-

ליטל רהב: לא אתה תקבל, התוצרים-

דודי קימלוב: נצטרך להקים ועדה מצומצמת יותר שתוכל לדוש.

ליטל רהב: התוצרים הם איזשהו מסמך עקרונות לאותה מדיניות. במקום של הוועדים, כן, אנחנו נקים ועדה מסודרת שתנהל את זה, שהיא תעשה את כל הדיונים היותר מורכבים, תביא את זה להנהלה

ומההנהלה למליאה. לגבי היום השני, של כל מה שקשור לניקיון, זה בעצם תפקידה בסוף של מי שילעס את זה, זו ועדת איכות הסביבה והיא זאת שתביא את זה להנהלה ומשם למליאה, ואיזיק מוביל את זה.

רמי עזריה: שאלה.

ליטל רהב: התייחסויות רק לדברים שאמרתי. כן, רמי.

רמי עזריה: יש איזו ועדה שהתכנסה כבר והתחילה לפעול?

ליטל רהב: כן.

רמי עזריה: איזה?

תומר קרטנשטיין: איכות הסביבה-

מירה בן ארי: רובן ככולן.

ליטל רהב: כן, אבל לא, סליחה, זה לא על סדר היום, אתה רוצה לדבר על הוועדות. אני יכולה לדבר על הוועדות זה לא מה-

רמי עזריה: לא, אני מבקש שהוועדות יתחילו להתכנס.

ליטל רהב: בסדר. רמי תשלח לי שאלה על ועדה ספציפית אני אענה לך.

מירה בן ארי: אין בעיה, נגיד לך על כל בדיוק מי התכנס והכל. כל הוועדות-

רמי עזריה: אני אומר שאני רוצה שהוועדות יתכנסו, שיתחילו-

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ליטל רהב: חברים ככה זה מתחיל, ועדה ספציפית ואז יוצאים מכאן בשעה תשע. רמי, אם יש בעיה עם ועדה ספציפית, תשלח לי אני אטפל בזה. הלאה, גוסטבו.

גוסטבו ליטמנוביץ: בקשר למחר, אני אומר מה שאני יודע מנטעים, שלשום ליו"ר לא היה מושג שזה מתקיים ולא-

ליטל רהב: נשלח לכולם מספיק זמן מראש, שלחנו גם תזכורות.

גוסטבו ליטמנוביץ: בסדר לא משנה, אני לא אומר שלא נשלח. אבל שווה לעשות איזושהי בדיקה, שמבינים את המשמעות, שלא יבואו אחרי זה ויגידו לא ידענו, לא זה, לא התייעצתם.

ליטל רהב: עשיתי היום ואני אעשה מחר טלפון. בסדר גמור.

סופי תורג'מן: עשיתי גם אתמול וגם היום.

ליטל רהב: גם אתמול וגם היום האמת, אבל אם צריך נעשה גם טלפון.

מירה בן ארי: נעשה עוד. כולל מזכירים.

יוסי דוד: אבל בכל זאת את אמרת שרק עשרה משתתפים, למה לא לעשות שיחת טלפון לכל יו"ר?

ליטל רהב: אמרתי, נעשה. יוסי, רעיון מעולה.

מירה בן ארי: הנה מחר. תודה. יו"ר ומזכיר יקבלו טלפון מחר.

ליטל רהב: בואו נתחיל.

יוסי דוד: אבל אני רוצה להגיד עוד דבר, משהו לגבי כל העניין הזה של התהליכים. יש דברים שהם אקוטיים לכל ה-2025 והלאה, זה מוסד, החיים עצמם שלנו פה. עכשיו התהליך הזה שאנחנו מעלים החלטות או הצעות להחלטה, זה עובר בוועד ההנהלה כי את יודעת, החוכמה לא נמצאת רק בוועד ההנהלה. כי אני לא שם גם, אגב וחבל שאני לא שם, והייתי רוצה להשתתף כמו שאחרים אולי רוצים, אז אם זה ייפול שם אז גמרנו, אז מה עשינו?

ליטל רהב: לא, אז-

יוסי דוד: אז איפה פה כל הרצף הזה?

ליטל רהב: אז תראה קודם כל לא אנחנו המצאנו את הנהלת המליאה, זה סטטוטוריקה מחייבת, כך הדין מחייב ומנהל תקין מחייב. שבכל רשות מקומית יש הנהלת מליאה שהיא דנה בסדר היום של הדברים שהיו במליאה. ככה בנויה הדמוקרטיה במדינת ישראל, לא אני המצאתי אותה.

יוסי דוד: אבל אלה דברים אקוטיים, שאת יודעת אתה מביא-

מירה בן ארי: אין לנו כאן מחלוקת. בואו, הכל יעלה לזה.

ליטל רהב: בסוף, לא קרה עוד משהו שלא עולה.

דודי קימלוב: אתה צודק, אבל זה לא מונע לנהל-

ליטל רהב: לא מונע לנהל את הדיון.

דודי קימלוב: לנהל את הדיון פה אותו דבר, מה הקשר?

יוסי דוד: אבל לנהל דיון ב-20 איש פה זה בלתי אפשרי.

דודי קימלוב: אבל זה אותו דבר, אז אם כולם יהיו בהנהלה אז זה יהיה אותו פורום, אבל אפשר לנהל דיון.

ליטל רהב: טוב, אנחנו גולשים. מירה, בבקשה.

1. עדכוני ראשת מועצה.

מירה בן ארי: מוכנות לחירום. נפגשנו עם מפקד מחוז ירושלים והשפלה, כאן אני רוצה להגיד שאנחנו עובדים בקשר רציף עם פיקוד העורף וכל הגורמים המוסמכים ומתרגלים יומם ולילה, ליטל קצת תוכל להוסיף על הדברים האלו. מעדכנת אתכם בדבר שהיה לנו לפני יומיים, נפילה באזור גן שורק, בנפילה הזאת נחמן כאן ליווה את הצוותים, והיה ותודה לך, כולל צח"י של היישוב. הנפילה הייתה בשטחים פתוחים, יחד עם זאת אנחנו עובדים למהלכים כדי להגדיל את הפוליונים של פיקוד העורף, לפחות עכשיו אני אומרת וגם הפצנו את זה, וחשוב שתפיצו הלאה. כולם להוריד את האפליקציה של פיקוד העורף, שם זה הכי מעודכן, שם יהיה לכם. מעבר לזה ביקשנו שתהיה התראה וכיסוי גם לזה. השביל, הכביש שמוביל לפלמחים פחות מוגן, חלקו לפחות, והשטחים הפתוחים. אנחנו עושים את הכול בכל הרבדים על מנת לתת כיסוי יותר טוב. אנחנו פועלים בנושא, יחד עם זאת כל מי שמוריד את האפליקציה מציל חיים. אז אני מבקשת שתפיצו את זה הלאה, הפצנו את זה, והיה. הכשרת צח"י בחירום, זה גם היה לנו הכשרה, מאוד חשוב לנו לקדם את הדבר הזה, בכלל את כל ההדרכה. והכשרת הצוותים בחירום, אנחנו נמצאים היום בחירום. אומנם זה נראה כבר שגרה אבל זו שגרת חירום ולכן אנחנו צריכים להיות ערוכים. גם מבחינת המועצה, הצוותים שלנו, וליטל כל הכבוד, גם על אוגדן שעכשיו היא הוציאה, אני לא יודעת אם ראיתם, כדי להנגיש את ההודעות לציבור ולהיות מוכנים לכל התרחישים האפשריים. זה דבר שאנחנו עוסקים בזה כמדי יום.

תומר קרטנשטיין: מירה, שאלה לגבי העניין של הנפילה. הנפילה לא הייתה מתועדת בשום מקום, אני לא ידעתי שבכלל הייתה איזושהי אזעקה או משהו-

מירה בן ארי: נכון, גם אנחנו לא. זה שטחים פתוחים.

שי כהן: זה שטחים פתוחים. אין התראה ואין יירוט ואין שום דבר.

תומר קרטנשטיין: לא, אבל בשבילנו לפחות שאנחנו נדע-

מירה בן ארי: אנחנו עד היום לא יודעים אם זה היה נפילה או היה רסס, אני לא חבלן, גם הכב"ה שהיה שם, לא יודעים לתת את זה, בכל אופן הייתה שריפה. הגיעו הצוותים מאוד מהר, בגן שורק, תכללו את זה יפה ואנחנו עבדנו בשיתוף פעולה עם כב"ה כדי לנטרל את הנושא הזה ועם פיקוד העורף. למדנו מזה שיש לנו כאן פוליונים רבים באזור שלא מכוסים, בשטחים פתוחים ובכבישים, שזה הנחיות פיקוד העורף. ועל כן אנחנו עושים את הכל כדי שתהיה לפחות התראה בשטחים אלו. ומי שהייתה לו את האפליקציה של פיקוד העורף, קיבלו את ההתראה.

שי כהן: המספר הזה הוא המספר של החמ"ל חירום של המועצה?

ליטל רהב: זה המספר וואטסאפ, של מוקד המועצה שהוא עובד בשגרה והוא יעבוד גם בחירום.

שי כהן: היום אם אני צריך לעבוד עם החמ"ל של המועצה זה המספר ששולחים אליו הודעה?

מירה בן ארי: זה וואטסאפ, זה לא מספר, אנשים ניסו להתקשר-

ליטל רהב: אז כרגע זה בהודעות אז אני אסביר. קודם כל תכירו כל רווח, שמתם לב ל-Double meaning? כי גם באנגלית וגם בעברית, גם ב-ק' גם ב-כ'. זה מוקד המועצה, המוקדן שלנו שזה גם מנהל המוקד בעצם אותו אחד שדיברנו עליו בפעם הקודמת, התחיל להיכנס לעבודה ב-1/9. עד זה היה לי מאוד חשוב, כבר עכשיו לעלות עם איזושהי דרך פניה משתי סיבות. אחת כי התחלנו הטמעה של המערכת בארגון וכדי שהעובדים יתרגלו את זה הם צריכים לעבוד, ולעבוד בזה. ושתיים כדי לאפשר בעצם עוד אפשרות לתקשורת עם המועצה בזמן חירום ככל והנושא במדינה יתפתח. אז לכן כבר היה לי חשוב לעלות עם זה כך, למרות שזה עדיין בלי מענה טלפוני. אבל כן אני רוצה להגיד לכם שתושבים, בהחלט פותחים פניות וזה ממש נחמד, דרך הוואטסאפ, הפנייה נפתחת אוטומטית עם צילום של המפגע. אני באופן אישי כבר אפילו עונה להם. ממש ככה מגיבים לכל אחד בוואטסאפ, הפנייה כבר קיימת. פנייה נסגרת, פנייה נפתחת, יש מספר פנייה. מועברים למטפלים, מוודאים שמטופל, זה ממש נחמד. יש כמובן עדיין חרקי, כי אין מה לעשות, זה עדיין ההתחלה והבהרתי את זה בכל נקודה. בכל מקרה, במהלך אוגוסט אנחנו, אני מקווה שנוכל להרחיב עוד קצת את שעות הפעילות של המוקד עצמו. עכשיו זה בבוקר, 8:00-16:30. עדיין הם יכולים לשלוח, אבל המענה בדרך כלל מגיע יותר מאוחר. בנוסף, במהלך ספטמבר אנחנו נפתח את זה למענה טלפוני וגם תעלה לאוויר, החברה שנותנת לנו את הבק-אפ של המענה הטלפוני, ואז יהיה לנו ממש מוקד אמיתי של 24/7, כמו שצריך, ואפשרות לפנייה בוואטסאפ. אני אשתף אתכם שיש עוד מלא פיצורים שכבר מוכנים, פשוט עדיין אין לנו, אני לא רוצה להעמיס על המערכת עד שלא כל העובדים יתרגלו את העבודה איתה. אבל יש כבר את ה-106 אקספרס, הכל מוכן, שזה רק לצלם תמונה, לשלוח ומטפלים במפגע, ממש יפה. יש זימון תורים כבר מוכן, הכל מוכן אבל העובדים עדיין לא. אז אנחנו בתהליכי הטמעה, זה לא פשוט, עובדים על זה. אנחנו נעשה, בוא נעשה איזשהו נוהל מסודר לגבי דיווחי ראש מועצה, מה שאנחנו מעדכנות. תרשמו על דף, נעשה אחרי זה סבב התייחסויות מהיר, בסדר? יופי. אז זה מוקד. אז זה עדכנתי אתכם הדרכה שעשינו לעובדים במערכת ה-CRM.

*** רוגנית עובדיה נכנסה לישיבה.**

מירה בן ארי: פגישה עם המרכז לשלטון האזורי, מנכ"ל איציק אשכנזי היה כאן, פירטנו בפניו את כל הנושאים החשובים לנו לקדם כאן ברשות. נוהל של עבודה, של שגרת עבודה שיש לנו עם השלטון האזורי על כל רבדיו וזה דבר שאנחנו עובדים ביום יום, עם כל הרפרנטים כאן. עבודה חשובה. מנהל התכנון, אני עובדת בסמוך ובצמוד למנהל התכנון. היו לנו כמה דברים השבוע, גם לפני שבוע היה את הכנס במנהל התכנון במחוז מרכז, וגם אתמול היה כנס בשורקות על רישוי חדש שהולך להיות, ובתיקון תקנות שהולך להיעשות כאן. עניין התכנון והבנייה הוא משהו שמאוד חשוב כאן, מסביב לשולחן ובכלל למועצה שלנו, ואני משקיעה הרבה מאוד זמן לקדם את העניין מבחינת תכנון ובנייה. ניטור והדברה?

ליטל רהב: אנחנו ממשיכים גם עכשיו לתוך אוגוסט בעבודות של ניטור והדברה בשטחים הפתוחים בעיקר. אני חייבת לשתף אתכם שהייתה מלא עבודה, ובאמת תודה רבה לרשות ניקוז שעזרה לנו רבות, לא הייתה אפשרות גישה אפילו, לא הייתה אף גישה, לאף נחל, ברמה הזאת. היו עבודות כיסוח מטורפות של רשות ניקוז, וממש פעילות, ממש פינו לנו את הדרך רק בשביל שנוכל להגיע ולעשות את הניטור. אז זה אנחנו עושים, במקביל הכנתי מרכז להדברה, זה גם קושי שאין לנו, אין לי קבלן מאושר שאני יכולה ממש לעבוד

נוצר על ידי **SUMIT**.

איתו באופן שוטף קבוע, אז יש מכרז להדברה, ואז אנחנו נוכל לעבוד עם קריאות מוקד. כל פעם שתהיה קריאת מוקד אנחנו נוכל לייצר הדברות. לרשום רמי התייחסויות בסוף.

מירה בן ארי: איגוד ערים, גם נפגשנו עם השרה עידית סילמן והבענו בפניה את הבעיות שיש לנו כאן, החל מהיתושים עד בכלל טיפול בנחלים, יש לנו כאן הרבה מאוד נחלים ושמורות טבע שצריכים להיות. כולל קש"פים שאנחנו עובדים עליהם עכשיו, ותודה רבה לאיציק מידן שמלווה אותי מזה, כל יום שעות רבות. אנחנו מגישים כמה בקשות, קולות קוראים, בין אם זה בנחל שורק ונפתול עם רשות הניקוז כמו שאמרנו, ובין אם זה נחל נס ציונה ועוד סקר, אגנים לחים והנגשה לרשות. זה דברים שבאמת לוקחים הרבה מאוד זמן, זה דברים שהיינו צריכים להיערך אליהם המון זמן. אין לנו יותר מדי זמן לזה ואנחנו באמת עורכים ועושים מה שאפשר. אז תודה איציק. עבודות שיפוץ תשתיות ביישובים ושיפוצי קיץ במוסדות החינוך, ליטל?

ליטל רהב: אז התחלנו לעבוד עם תכנית עבודה מסודרת, אנחנו נכנסים לכל יישובי המועצה, אנחנו עושים את זה בתיאום מלא ובשיתוף פעולה מלא עם הנהגות היישובים, עם הוועד המקומי, עם מזכירי היישובים איפה שיש, אנחנו לא מתקנים שום דבר שהוא רק על דעת עצמנו וכי אנחנו חושבים שצריך, רק ביחד עם הנהגות היישובים. כמובן שעכשיו כשיש מוקד, אז התחילו להגיע גם קריאות בנושא הזה, אנחנו משתפים את הנהגות היישובים ועובדים איתם בשיתוף פעולה. כרגע אנחנו מטפלים באמת בדברים המאוד דחופים, בטיחות, ביטחון, דברים מהסוג הזה וכל מיני תיקונים ממש אקוטיים. בנוסף, שיפוצי קיץ החלו, בבית הספר לקראת סיום, בגנים כבר בעבודה מלאה. אם אתם זוכרים זה תב"ר שאתם אישרתם במליאה הקודמת אם אני לא טועה, אז כל הכבוד לכם. אז יצאנו לסיור ולמידת עמיתים בדרום השרון, בעצם צוות ההנהלה, זה היה לי באופן אישי חשוב גם כדי שהמנהלים יראו ככה מאיפה אני באתי, וכשאני מדברת, יבינו על מה, על כל מיני דברים שאני חושבת עליהם בראש, מאיפה זה נובע, ומה אני רואה בעיני רוחי, שיראו את זה בעצמם. וגם כי למידת עמיתים זה משהו שהוא מאוד חשוב, ואני מאוד מאמינה בו ויש לנו הרבה מה ללמוד לא רק מדרום השרון, אלא גם מרשויות אחרות, וגם לנו יש הרבה מה ללמד אחרים. ולמידת עמיתים זה כלי מאוד חשוב בניהול של רשות מקומית, ואנחנו נעשה את זה עוד בעוד רשויות, וגם יבואו אלינו ללמוד. בעצם המנהלים גם היה להם סיור בחווה החקלאית, במבנה של המועצה הם נחשפו לכל מיני תהליכים שנעשו, ואחר כך הם ישבו קולגות אחד על אחד בפגישות עבודה, החליפו כל מיני רעיונות רשמים, וזה בעצם היה ההתנעה שלהם, לתוכניות עבודה 25', קצת לפתוח את הראש ולחשוב מה החזון שכל אחד היה רוצה להטמיע במחלקות שלו.

מירה בן ארי: קול קורא להפעלת דוכנים ביריד איכרים. יחד עם אסי, מנהל מחלקת תרבות וקהילה שלנו כאן. אנחנו, כפי שדיברנו, יחד עם ועדת קהילה, תודה רבה שקרוב, עמיר מתכלל את זה ואנחנו רוצים לצאת לדרך להפעיל דוכנים שלנו כחול לבן בשוק איכרים וירידיים שאנחנו יכולים לעשות כאן עם פעילות תרבות.

תומר קרטנשטיין: הייתה כבר היענות?

ליטל רהב: כן.

מירה בן ארי: מופע סיום קצב הגוף, גם כן היה מאוד יפה, התרשמנו באמת ברמה גבוהה. אירוע למשרתי מילואים גם, היה אירוע, אנחנו כיבדנו את כל אנשי המילואים וכוחות הביטחון והמשפחות שלהם ביום שישי, באמת תודה לכל אנשי המועצה שהתגייסו לזה, היה באמת יום חם, וקהילה ונשות גן רווח שפעלו ועשו. יש לנו כאן קהילה מדהימה שאפשר לסמוך עליה, פשוט היה מדהים. כנס למתגייסים גם כן, החבר'ה שלנו, תמיד מרגש לראות אותם מתגייסים, שילכו לשלום, יחזרו לשלום, ובירכנו אותם כמובן. תיכון ברנר, כפי שאתם יודעים, שלושת הרשויות כבר, זה נהייתה עבודה שבשגרה עם המחלקות. כבר מוכלל מחלקות חינוך, גם אני נכחתי בוועדה פדגוגית, קידמנו את כל הדברים יחד עם צוות בית הספר. עבודה סדורה, רגילה ובאמת עם פירגון הדדי ושיתוף פעולה מלא. מרכז החוסן, כל הכבוד לפלמחים על היוזמה המדהימה והרמת הדגל, הוקם מרכז חוסן בפלמחים בשיתוף מפלגת יש עתיד ומוזיאון הים ומלואו, עפרי, וכל הצוות של הנהגת הפלמחים. כל הכבוד לכם על היוזמה המדהימה הזאת, זה מרכז חוסן שישרת את האזור כאן ואת התושבים שלנו ובכלל הקהילה. מסלול ירוק, ליטל.

ליטל רהב: כמו שבישיבה הקודמת עדכנו על דלת פתוחה בלשכת ראש המועצה לתושבים, ימי שלישי בין 18:00-15:00, אז רק אשתף אתכם שהימים מפוצצים לדעתי חודשיים קדימה. יש לכל תושב בערך 20-30 דקות לשבת עם מירה, הם מביאים את הבעיות שלהם, כן נכון גם הרבה פעמים זה באמת דברים שיכלו להיפתר גם לא, ולא היו צריכים להגיע לשם, אבל ככה אנחנו לומדים, לומדים את הארגון ולומדים במה צריך להתייעל ולהשתפר, וכמובן שומרים על השקיפות והנגישות. אז באותה רוח פתחנו באמת מסלול ירוק גם להנהגות הישובים, כל יום ראשון לחברי מליאה מוזמנים ביחד עם הוועדים המקומיים, כמובן בתיאום מראש לדון בענייני היישוב השוטפים, דברים שהם יותר, בוא נגיד פחות שוטף ויותר מדיניות, אז אפשר לתאם. היה מחנה קיץ, של שבט הצופים, חבל חזי היה פה מקודם יכל לספר היה מאוד מוצלח.

מירה בן ארי: חזי המדהים היה, היה מוצלח.

ליטל רהב: כל הכבוד חזי.

מירה בן ארי: אני לצערי לא יכולתי לבקר באותו יום, מפאת איזה עניין אישי שלי, אבל הבנתי שהיה מדהים. יחד עם זאת, באמת היו אתגרים רבים, היה יום מאוד טעון באותו ערב שבאמת ההורים היו מעט לחוצים, אני מכירה את זה גם מרשויות אחרות. לצורך העניין, לתכלול הנושא אכן, דבר שהוא חשוב שיהיה רכוז, לכלל את הקשר בין המועצה לצופים, דבר שקצת נראה לי שטעון שיפור, כדי לראות איך אנחנו מתמודדים בכלל עם כל הבלתי פורמליים. טוב, נעבור לחלק הפורמלי. כאן, נתחיל עם הפרוטוקול.

2. אישור פרוטוקול קודם.

מירה בן ארי: אישור פרוטוקול קודם, הערות?

דודי קימלוב: כן, אני רוצה להגיד, לגבי העניין של איכות הסביבה.

מירה בן ארי: אני רוצה לשחרר את נתי.

ליטל רהב: אין בעיה. אנחנו נעשה רק את הסבב. קצר וממוקד. בסדר? נתחיל עם דודי ונמשיך, כן.

דודי קימלוב: לגבי העניין של רשות הניקוז. כל שנה הם מכסחים את כל הוואדיות, לא עשו את זה השנה בכלל. זה שפתחו עכשיו שבילים וכולי, מצוין. אבל לא ברור למה הפסיקו.

ליטל רהב: אין בעיה. סופי תרשמי להם ואדיות.

מירה בן ארי: רושמים.

דודי קימלוב: אוקיי, ולגבי ניטור היתושים שאנחנו עושים, אני יכול להעיד שבתעלת רחובות המצב אותו דבר. המים זורמים שם, אומנם פחות, אבל עדיין יש שם ממש מקווה של מים-

ליטל רהב: צריך להעביר לדודי את כל העדכונים וכל המכתבים שהוצאתי-

דודי קימלוב: אז כדאי לטפל בזה.

ליטל רהב: לכל הגורמים והסיוורים שעשינו אז צריך לעדכן אותו. בסדר גמור.

מירה בן ארי: קודם כל נעדכן בכל מה שנעשה זה אחד, ושתיים-

ליטל רהב: הוא מעודכן.

דודי קימלוב: לא אני שלחתי תמונות ויודעים-

מירה בן ארי: אנחנו נמשיך ונטפל, תודה על ההערה.

דודי קימלוב: אוקיי.

ליטל רהב: עוד מישהו התייחסויות? בבקשה.

הילה גרשמן: רק בקשר למוקד, אני מניחה שאתם אוספים את הנתונים גם על כמה פניות, באיזה תחומים-

ליטל רהב: בטח, מגמות ברור.

הילה גרשמן: התושבים פונים באמת. זה יכול להיות כן מעניין בתור התחלה גם-

ליטל רהב: ההחלטות מבוססות נתונים בארגון חד משמעית.

הילה גרשמן: אז אני אשמח גם לשמוע, מעניין מה התושבים פונים זה.

ליטל רהב: כשיהיה כן.

הילה גרשמן: ובקשר למרכז חוסן שנפתח, הוא בא לשרת את תושבי המועצה או בעיקר כלפי חוץ כארגון שבא לתת?

מירה בן ארי: תושבי המועצה ראשית וכן גם תושבי חוץ.

הילה גרשמן: וזה יחד עם העובדות סוציאליות-

מירה בן ארי: לא זה לא-

הילה גרשמן: זה תחת הרווחה של המועצה?

מירה בן ארי: יש לזה אפיון, מרכז החוסן הוא לאור אירועי ה-7/10, יש לזה אג'נדה שם ויש לו את הכול. אני אשמח לחבר אותך ושתראי בדיוק איך ומה, ולהפיץ את זה.

ליטל רהב: אוקיי. רמי?

רמי עזריה: אמרתי פעם שעברה, אני חושב שצריכים לרסס את כל הכבישים של כל יישובי המועצה.

ליטל רהב: אין בעיה, כמה הדונם של המועצה אם אפשר, כי פשוט אלף שקל לדונם-

רמי עזריה: לא, אני מדבר רק על הכבישים, באמצע, שקודם כל התושבים יראו-

ליטל רהב: רמי זה לא ישים-

רמי עזריה: כרגע התושבים לא מרגישים-

ליטל רהב: דובר על זה הרבה פעמים, לא רק בגן רווה-

רמי עזריה: בסדר אני רק התרעתי, התרעתי ואני אומר עוד פעם-

ליטל רהב: אלא בכל המועצות האזוריות, אין למועצות, אחת הבעיות שלנו כמועצה אזורית, ובוא נחבר אותך למאבק הארצי של כל ראשי המועצות האזוריות, אין לאף מועצה אזורית בארץ שום יכולת לרסס כל מטר רבוע בשטחה.

מירה בן ארי: כל יום.

ליטל רהב: אין לנו את התקציבים לזה, זה יותר מכל התקציב של המועצה, לא רק זה שאתה יכול לעבוד איתו, גם זה שאתה לא יכול לעבוד איתו. והפתרון הוא-

רמי עזריה: לא ריסוס רגיל-

ליטל רהב: והפתרון הוא ריסוס בשטחים פתוחים, ובשטחים ציבוריים לפי קריאות מוקד. זה הפתרון שיש.

מירה בן ארי: מעבר לזה אני אעדכן, גם באיגוד ערים פתחנו כמה פעמים תלונות בעניין או שיח בעניין. בעבר היה ניטור, היום אין. זה דבר שביקשנו להחזיר לסדר היום באיגוד הערים שלנו, שאנחנו חברים בו, והובטח לנו שיתקיים דיון בנושא במליאה הבאה. עושים את הכל. ככל שיהיה לנו, אנחנו כמובן עם זה.

ליטל רהב: מי עוד? יוסי.

יוסי דוד: לגבי השיפוצים שאמרת שאתם עושים ביישובים, איך זה מתחלק? איך מושקע באיזה מושב יותר, פחות? זאת אומרת, יש פה איזשהו-

ליטל רהב: ההשקעה היא-

יוסי דוד: מפתח? או שזה רק משהו מינורי?

ליטל רהב: זה באמת לדברים שצריך, אין פה איזשהו משהו-

מירה בן ארי: בטיחות, קווים אדומים.

ליטל רהב: בדיוק, נגיד מדרכות שבורות, דברים שפשוט חייבים כי אם לא אנשים יפלו.

יוסי דוד: זאת אומרת דברים בטיחותיים רק, לא השקעות על ה-

ליטל רהב: בעיקר, זה באמת רק המינימום שאפשר. גם כי אמרתי לכם, 2024 תקציב מוגבל, ל-2025 זו שיחה אחרת, אבל באמת רק מה שבאמת דחוף וחשוב. עוד מישהו בצד הזה?

עופר אלכסנדר: יוסי תפס לי את השאלה אבל אני רוצה טיפה הרחבה. יש איזה תכנית לעבודות?

ליטל רהב: יש תכנית עבודה שהמהנדס עשה ביחד עם, כל ישוב, הוא ישב איתו והכין את התכנית עבודה.

עופר אלכסנדר: והתכנית הזאת איפה היא?

ליטל רהב: אצל המהנדס, זה חלק מעבודתו השוטפת. זה לא משהו שהוא צריך, זה לא ברמת מדיניות.

מירה בן ארי: הם רוצים לדעת אם זה בערך מאוזן-

ליטל רהב: חברים תנו להרגיע אתכם, אין פה איפה ואיפה. כל ישוב שצריך תיקונים עובדים עם הוועדים שלו. אם הוועדים שלכם לא התלוננו באמת גם אתם לא צריכים.

מירה בן ארי: זה פלסטרים כרגע, לבטיחות. להגן מפני תביעה.

שי כהן: זה אישור תב"ר, ב-2025 חברים נדבר על זה, בסדר.

ליטל רהב: יישור קו, חד משמעית.

שי כהן: מה שאתה אומר שמדרכה שאין, אין מה לדבר עליה.

ליטל רהב: נכון. זאת בדיוק הנקודה. מדרכה שיש וחסר זה-

מירה בן ארי: זה לא שיקום תשתיות זה תיקון מפגעים.

ליטל רהב: בדיוק.

מירה בן ארי: ליקויי בטיחות. זהו. הבהרנו, תודה על ההבהרה. טוב, בואו נעבור לחלק הפורמלי. יש לנו כאן את נתי, נקפיץ נושא. קודם כל, פרוטוקול קודם. יש התנגדות? לא. מאושר פה אחד, תודה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את הפרוטוקול הקודם פה אחד.

עמיר שקרוב: רגע, מה שאני שלחתי.

מירה בן ארי: מה? פרוטוקול קודם.

ליטל רהב: עמיר ביקש להדגיש, זה תוקן.

מירה בן ארי: עמיר, עכשיו אנחנו יודעים איך כותבים עמיר. אני קופצת לסעיף 4 בגלל שנתי, יועץ רישוי-

3. גיבוש מדיניות רוכלות במועצה.

מירה בן ארי: נתי, בוא תציג את עצמך כאן, כדי לשחרר אותו. כי הוא עולה לנו כסף.

נתי: נעים מאוד, אני נתי, אני יועץ רישוי עסקים במועצה, אני בתחום הזה מעל 20 שנה, כרגע יועץ בעוד 9 רשויות. בתחום שהתכנסנו לכאן, את רוצה להציג אותו או שאני אציג אותו כבר?

מירה בן ארי: שוט.

נתי: אז מה שבעצם התכנסנו לכאן זה לגבי מדיניות ורוכלות. הדגש הוא על רוכלות מזון. יש בצו רישוי עסקים 3 פריטי רוכלות. רוכלות רגילה, ארעית, ועוד אחת שהיא כללית, ועוד אחת שהיא מזון שהיא הנושא העיקרי פה. במדיניות עצמה נלקחו בכל מיני היבטים, גם את העניין של איפה מעמידים עגלה. קוראים לזה פודטראק ככה בשם היפה, אבל בואו נגיד שזה עדיין רוכלות לפי הצו. ו-ב', אנחנו פועלים לפי צו רישוי עסקים וחוק רישוי עסקים, עם המגבלות שלו. זאת אומרת המדיניות, הרשות המקומית היא מחליטה, ויש לה את האפשרות להחליט איפה היא יכולה להעמיד, ואיפה היא רוצה, ובאיזה שעות וכו', וזה מפורט יפה. אבל מה שנתנו דגשים מעבר לדברים שהם חובה מבחינת הצו של מה שצריך ומה שלא צריך, מה מותר למכור ומה אסור למכור, דברים כאלה. יש גם התייחסות מצד אחד זה טוב, ורוצים שיהיו עגלות מזון כי זה גם פרנסה, וגם נחמד, וגם המרחקים פה הם מאוד גדולים ממקום למקום, ועוד איזה משהו קצת תיירותי. אבל מצד שני רוצים שזה ישמור גם על העניין של חוק תכנון ובנייה, זאת אומרת איפה מותר להציב ואיפה אסור להציב. והכי חשוב, אם אני מתייחס רגע לחוק תכנון ובנייה, מכיוון שזה מבנה שכביכול הוא לא דורש היתר בנייה אבל-

מירה בן ארי: זה לא מבנה.

נתי: כן כי הוא לא מבנה בדיוק הוא עם גלגלים, ארעי, נייד, זהו. אז הרעיון הוא שבמדיניות. אגב, במדיניות זה די דומה להרבה רשויות מבחינת מה שאני אומר עכשיו, רק כל אחד לוקח את זה טיפה לאפשרויות של אותו שטחים שיש, לא לכולם יש הרבה שטחים ציבוריים, וגם חלק עם נחלות וכו'. אבל בגדול, נעשה את זה קצר, עגלה, פודטראק, איך שתמצאו תקראו לזה, הוא מגיע בשעות הפעילות שמותר לו לאותו מקום לאחר שיש לו כמובן רישיון עסק הוא קיבל מהרשות ואושר על ידי כל מה שצריך.

דודי קימלוב: ומהמושב.

נתי: כן.

יוסי דוד: מהמועצה אתה מתכוון?

רמי עזריה: לא המועצה זה רשות המושב זה מושב.

נתי: השלב הראשון זה הוא מגיש, יש לו מסמכים שאנחנו נותנים לו, שזה כל מיני תצהירים, אבל גם כן אישור של ועד מקומי, של כל מיני דברים. זה עוד לפני שהוא בכלל פותח אצלנו בקשה לרישיון עסק. נניח ואישרו לו וקיבל את הרישיון, הוא מגיע, בסוף היום העגלה עוזבת. כמו שאתם מכירים, שהיה פעם גזלן כזה, שמוכר את הקרטיבים, היה נוסע ואז מוכר, ופשוט יוצא היום זה נהיה מפואר יותר. אחת הבעיות בכל הארץ, שאפשר לראות את זה גם בכל מקום שתהיו, הבעיה היא ההתמודדות עם העגלות שהן לא זזות. הן נשארות ומבחינתו פתאום זה נהיה לו, הוא שם צליה, פתאום כיסאות, איזה שולחן, מתחבר למים, חשמל, פתאום מביא נגן אורח, לא יודע, זה הולך ומתפתח והופך להיות פתאום אולם אירועים קטן. גן אירועים. אז הרעיון הוא לא להתפשר פה גם על האכיפה הזאת. מעבר למועצה יש את שורקות, הוועדה לתכנון ובנייה שלכם, שהיא גם יש לה את הסמכויות אכיפה שלהם, שהן הרבה יותר נקרא לזה חזקות מבחינת היכולות, כי חוק תכנון ובנייה הוא באמת הרבה יותר חזק. וכמובן גם הם יתנו את הדעת למי שיישאר במקום. מעבר לזה כמובן המועצה עצמה שתעשה את האכיפה שלה. הרעיון שזה יהיה נקי, יפה, מסודר, לא רועש, לא קרוב יותר מדי לבתים, לא יותר מדי קרוב לדברים שיכולים להפריע. שעות פעילות מאוד מוגדרות. וכמובן יהיה צריך לעקוב על זה ולאכוף את זה במידה ו-

דובר: שאלה קטנה לגבי אפיון-

מירה בן ארי: רגע. קודם כל תודה נתי, לא בכדי לקח לנו, לי באופן אישי ולנו, הרבה זמן יחד עם היועמ"שית, לא עבדנו לבד יחד עם שורקות, עם יוסי, ליטל וכל הצוותים המקצועיים כדי לגבש, כמובן נתי והתובעת שלנו, כדי לגבש הצעת טיוטת נהלי פודטראק, זה דבר שהוא לא היה קיים עד היום וזה דבר שהוא נושא מאוד יומי עכשיו ועולה על הפרק בכל אחת מהמועצות האזוריות כאן השכנות. זה דבר שאנחנו צריכים מאוד להקפיד, כי זה דבר שהולך לשרת אותנו בשנים הבאות. באופן אישי אני חושבת שכדאי להתיר ולאפשר את חופש העיסוק ואת המקומות הקהילתיים שלנו, אך יחד עם זאת לעשות את זה במשורה, תוך התחשבות בתושבים שלנו, בצביון הכפרי, ובלי הפרעה לתושבים שלנו. האיזון בין הדברים זה התוצר של הנהלים כאן. יש בידיכם את הנהלים כאן, אני אגיד מה העקרונות הכלליים ומה היה הדו שיח מזה חודשיים-שלושה עם כל הגורמים הרלוונטיים. ויש כמה דברים שמסומנים בצהוב שאני אשמח לקיים עליהם דיון. אני איני מוכנה לקחת החלטה על הדברים האלו כי הם דברים של מדיניות וחשוב שניקח אותם יחדיו. הרעיון בכלל,

פודטראק משמע אוטו גלידה. אוטו גלידה הולך בבוקר חוזר בערב, פודטראק ככתבו כלשונו, ואנחנו נקפיד על זה. פודטראק זה אוטו ממונע שמוכר פריטים ארוזים לפי הכללים, ושנע ממקום למקום, בא בבוקר לפי השעות שהכתבנו, הולך בערב. לא משנה את פני השטח, לא מתחבר חיבור של קבע, בשום אופן, וכל מה שהוא עושה ושם את הפקלאות שלו בבוקר, חוזר, אוסף את האשפה והולך בערב. בלי להפריע לשכנים, בלי לעשות מטרדים, בלי לעשות מטרדי חניה, ובגבולות האלו. זה מה שאנחנו אומרים. המועצה, אין לה כלי היום מבחינת, לנו אין מוסד תכנון ואין לנו עדיין מחלקת תכנון אצלנו, ועל כן אין לנו שום יכולת לבדוק את מיקום הפודטראק, שום יכולת. אין לנו יכולת לבדוק בעלויות, או כל דבר כזה או ולכן זה על כתפי מבקש הרישיון לבדוק שיש לו אישור מבעל הקרקע, שהוא יכול מבחינת חוקי התכנון והבנייה להציב את זה, שיש לו את המרחק ואישור מהשכנים, אישור מהוועד של כל יישוב כדי שהדבר לא יהיה פרוץ אם הוא בתחומו, ואם זה בשטחים ציבוריים על אחת כמה וכמה. גם יש שטחי אגודה, יש שטחי ועד מקומיים. הוא צריך לקבל את האישורים האלו כדי שתהיה לנו שליטה, זה הדבר. אין לנו, כל עניין הפודטראק, הרוכלות בכלל, אינו טעון היתר. ועל כן, הוועדה המקומית לתכנון ובנייה שורקות אדישה לבקשות האלה, זו בקשה שבתחום הרשות בלבד. ולכן אין לנו שום רעיון או שום קשר לאכיפה. האכיפה בידי שורקות או רישוי עסקים שלנו תהיה ברגע שמפרים את זה, שזה לא רכב ממונע בא והולך, ברגע שיש חיבור של קבע וברגע שיש שינוי פני הקרקע. לרוב אלו הדברים, כמובן יש עוד דברים, אבל אלו שלושת הדברים העיקריים שאנחנו נבדוק. על כן חשבנו, מאחר וזו פעם ראשונה של התוויית מדיניות בעניין הזה, לקצוב לתקופה של ניסיון, של כל אחד כולל התחייבות וערבות לשלושה חודשים ראשונים. ברגע שבעל הפודטראק, יעמוד בנהלים ויהיה פודטראק, ככתבו וכלשונו, הוא יכול לקבל אחר כך בקשה לתקופה נוספת של שישה חודשים, בכפוף לזה שהוא עמד בנהלים. ובתקופה השלישית הוא יוכל כבר להאריך. אבל כל זה במשורה.

יוסי דוד: מה זה בשלישית לכמה זמן?

מירה בן ארי: מה שהרעיון כאן, מאחר וזה דבר ראשון, אנחנו צריכים לבחון את זה ולבחון את המדיניות שלנו. כמו שאנחנו בוחנים כל יום כל דבר שאנחנו עושים, ולכן זו ההצעה שלנו לראות איך זה יתפקד. מעבר לזה, כן התחייבות וערבות אישית. כן, זה לא משהו שקיים, אבל צריכים לעשות את זה, כן איתן.

איתן חן: אני קראתי את זה עכשיו בריף וראיתי שמדובר על אזור מגורים. מה זאת אומרת? פוד טראק ליד אזור מגורים, איפה יש דבר כזה? בכל מקום.

איתן חן: באזור מגורים?

מירה בן ארי: יש לנו כמה וכמה רישיונות רוכלות שניתנו ביישובים. הם פועלים ביישובים מסוימים.

איתן חן: בתוך היישובים?

מירה בן ארי: בתוך היישובים, עובדים היום. חלק זה טוב להם, חלק זה פחות טוב. היו גם מספר רוכלויות שנסגרו. ולא על ידי המועצה, אלא על ידי או רמ"י, בגלל שימוש חורג בקרקע מבחינת תכנון ובנייה, או על ידי שורקות. ולכן היה לנו חשוב לגבש את המדיניות הזאת עם שורקות. כי אני לא רוצה להטעות את התושבים שלנו ולתת רישיון רוכלות ולמחרת היום שורקות יגידו מישהו השקיע ואז יגידו, לא, זה לא כשר,

זה משהו שקרה כבר עכשיו למספר רוכלים. ולכן גיבשנו את הנהלים האלו, רונית גם תציג את הדברים, אחר כך אם יהיו שאלות.

ליטל רהב: נעשה סבב התייחסויות

מירה בן ארי: אנחנו נשמח להשיב, ואז נקיים דיון בנושאים הצהובים שעל הפרק בתוך החוברת שלנו.

רמי עזריה: רק שאלה.

מירה בן ארי: כן.

רמי עזריה: בגדול מכל מה שהבנו גם מישיבת ההנהלה וגם ממה שכתוב פה, אף רוכל לא יכול להעמיד שום דבר, אלא רק אולי במקום ציבורי עם כל האישורים שהוא מביא. השאלה הנוספת, אם זה לא-

מירה בן ארי: לא רק. לא מדויק.

רמי עזריה: אוקיי אז אולי בעוד כמה מקומות, בגדול רמיי ושורקות זה שווה-

מירה בן ארי: לא, הוא יכול לקחת-

ליטל רהב: אולי, אולי נעבור על זה קודם ואז נעשה שאלות?

רמי עזריה: אבל אין לי בעיה. הנקודה הנוספת זה-

מירה בן ארי: זה לא מדויק. תכף נדייק את זה.

רמי עזריה: אבל אם כבר יש מישהו-

ליטל רהב: בוא נעבור על זה-

רמי עזריה: אם יש כבר פודטראק שמגיע והוא לאורך זמן שישלם כסף לאותו יישוב. או למועצה לא בחינם.

ליטל רהב: שניה, בואו ניתן לרונית להציג את הדברים.

מירה בן ארי: רגע, לפני שרונית תציג את הדברים. מעבר לכל רישיון רוכלות שיגישו בקשות ונידון בזה, אנחנו מגבילים את זה עד 20 עם עדיפות לתוך המועצה שלנו לאנשים וגם במעמד שמצריך פתרון כלכלי למשפחה, זו העדיפות. מעבר לזה אנחנו כן נוציא קול קורא בשטחים הציבוריים שלנו וזה כבר יהיה משהו אחר. איפה ובשטחים הציבוריים זה אנחנו נתנה ונעשה. זה נוציא קולות קוראים, בהחלט דיברנו על זה וכך יהיה.

דודי קימלוב: מירה, אני רוצה להתייחס לעוד אפיון אחד של עגלה, של פודטראק, של ייצור עצמי של חקלאי שמייצר ומוכר בעגלה אצלו או שלו, איך זה נקרא? ייצור עצמי?

מירה בן ארי: נתי?

נתי: ייצור עצמי, אם זה שמן, אם זה יין, אם זה מה שזה לא יהיה. שהוא עושה אותו במקום שקיבל אישור הוא חייב להיות פשוט עם אישור יצרן. כל המוצרים גם על העגלה חייבים להיות עם אישור יצרן. אם נניח אני מייצר שמן, אני יצרן של שמן, של דבש, לא משנה. ויש לי אישור יצרן ממשרד הבריאות, בלי קשר עכשיו לרישיון של הרוכלות. מותר לי למכור את זה גם על העגלה.

שי כהן: מיץ תפוזים טרי- אתה מקבל היתר לעגלה, עגלת מכירה. לפי מה שאמרת. אבל זה גם אישור רוכלות, בעצם נקרא.

מירה בן ארי: אישור רוכלות אבל תבינו מה המשמעות של זה-

דודי קימלוב: אבל באותן התניות?

מירה בן ארי: זה לא סלטים ומסעדה-

דודי קימלוב: לא, דבש, בסדר? כוורן, דבוראי.

מירה בן ארי: כל עוד יש אישור יצרן עומד בנהלי התברואה-

דודי קימלוב: בוא נעשה סדר, זה חשוב. דבוראי שמייצר דבש. לצורך העניין, הוא מייצר, הוא מיקם את העגלה, אצלו, קיבל היתר מאיתנו לאישור רוכלות לפי התנאים האלו ספציפית בדיוק, כל יום צריך להזיז את העגלה?

מירה בן ארי: כן.

דודי קימלוב: לא, אבל יש פה עניין.

מירה בן ארי: לא, אין עניין, זה ההבדל. אם הוא רוצה רוכלות שאינו טעון היתר, בבוקר הולך בשעות האלו, בצהריים לא עובד, בערב הולך חוזר. אם לא הולך חוזר-

דודי קימלוב: לא, אבל צריך להזיז את העגלה?

מירה בן ארי: ועוד איך אם לא מזיז-

דודי קימלוב: לאן יזיז?

מירה בן ארי: לאן שהוא רוצה.

דודי קימלוב: ואם הוא מוכר את זה במשק שלו, אז מה הוא יזיז את זה לאן?

מירה בן ארי: אז יש לו פלח. זה כבר משהו אחר.

דודי קימלוב: לא, זה נושא לשאלה ולבדיקה. כל הנושא הזה של ייצור עצמי כחקלאי שמייצר בעצמו ומוכר בעגלה, שהוא קיבל על זה היתר. האם הוא צריך להזיז כל יום את זה?

מירה בן ארי: כל יום.

דודי קימלוב: איפה ההיגיון?

מירה בן ארי: יש היגיון. כי אחרת זה קבוע, ככל שזה נשאר אותו מקום-

דודי קימלוב: בוא נשמע בסדר אני מבין. בגלל זה שאלתי על האפיון השונה הזה.

רונית עובדיה: יש הבדל, וצריך להבחין בין שלושה סוגים של רוכלים. יש רוכל ששם את העגלה על הכביש, לא על הכביש הראשי, בשטח הפרטי שלו. אני נוסעת ברחוב הראשי של נטעים לצורך העניין ויש שם בית ואני רואה מישהו שמוכר דבש, בבית שלו.

דודי קימלוב: בבית זה בסדר.

רונית עובדיה: בבית שלו. לא, זה גם לא בסדר. אתה לא אמור למכור בבית שלך, אתה לא עסק ואין לך רישיון עסק ולכן אתה לא אמור לפתוח עסק בבית.

דודי קימלוב: מה שנקרא דוכן מכירה.

רונית עובדיה: בדיוק-

מירה בן ארי: טעון היתר.

רונית עובדיה: אתה יכול לקבל רישיון רוכלות, אתה תצא בבוקר עם העגלה שלך, תשים אותה איפה שאתה רוצה ובלי לה מצידי תחנה אותה בחניה. אתה לא צריך להזיז אותה למקום זה. אבל אם היא לא תישאר שם- אין הקלה-

מירה בן ארי: זה לא עניין הקלה זה עובר לקטגוריה אחרת.

רונית עובדיה: אין הקלה, זה עובר לקטגוריה אחרת. יש קטגוריה של עסקים, אם אתה רוצה לפתוח עסק, לך תעשה את כל מה שצריך בשביל לקבל רישיון עסק, תגיש-

מירה בן ארי: היתר.

דודי קימלוב: מה זה פלח מה שאמרת בעצם?

רונית עובדיה: בדיוק, או שאתה יכול לקבל רישיון רוכלות ומירה אמרה את זה כאן מאוד יפה ועל השולחן כמו שאומרים רוכלות, זה אני בא בבוקר, אני לא משנה את פני השטח, אני הולך בערב, לא קרה כלום. אין שם שום דבר, אף אחד, זה לא עסק שמתנהל, הוא לא מחובר עכשיו לשום דבר, אין לו תשתיות, הוא לצורך

העניין עגלה. אני לא אגיד לך איפה להחנות את העגלה שלך בערב, אבל הכוונה היא שאתה נוסע חוזר. אז יש רוכל כזה שיושב על הקרקע הפרטית שלו, הוא לא צריך לקבל רישיון מאף אחד במועצה למעט רישיון רוכלות, בשביל לשבת שם הוא גם לא צריך לשלם למעט אגרת רוכלות. יש את הסוג השני של הרוכלים, אותו דבר בדיוק אבל שיושב לצורך העניין על אי התנועה בכניסה-

רמי עזריה: על השטח הציבורי.

רונית עובדיה: בשטח הציבורי אבל שהוא לא של המועצה. שהוא של האגודה, שהוא של הוועד, משהו שהוא בתוך משבצת האגודה, בשטח האגודה ליד, לא יודעת מה, ביישוב שלכם. בשביל שאותו בן אדם יוכל להניח שמה את העגלה שלו, הוא צריך לקבל אישור מהאגודה.

דודי קימלוב: אבל סליחה, אני רוצה להגיד עוד מילה מהניסיון שלי, יש אגודה חקלאית שהיא בעלת הקרקע, יש אגודה המקומית שהיא כל מה שקשור ליום יום. הוועד החקלאי הוא הסוברני להחליט על הסיפור הזה, לא הוועד המקומי.

מירה בן ארי: כמו בבקשה להיתר שאנחנו רואים בבקשה להיתר, צריכים את שני הוועדים. אותו דבר, אנחנו רוצים לראות שהישוב רוצה את זה.

רונית עובדיה: אתה צודק במובן הזה שהאגודה החקלאית צריכה לאשר לאותו בנאדם לשים עגלה על הקרקע שלה ויכול להיות שהיא תגיד לו אין בעיה, אבל בתנאי שתשלם לי לא יודעת מה, או שתעשה משהו לטובת היישוב-

דודי קימלוב: אז זה נתון בידי הוועד.

רונית עובדיה: זה נתון בידי האגודה שהיא בעלת הקרקע ואותו בן אדם כשהוא בא, ואתם רואים את זה פה במדיניות, הוא צריך להסביר שיש לו אישור מבעל הקרקע.

יוסי דוד: הסתייגות.

רונית עובדיה: והאלמנט השלישי, הסוג השלישי, יהיו אנשים שאנחנו בתור המועצה נפרסם איזשהו מכרז או קול קורא ונאפשר נגיד פה בעינות להציב עגלה, ואז המועצה יכולה לקחת דמי שימוש עבור הרשות להציב את העגלה הזו או פה או באזור התעשייה על המדרכה שם, לא יודעת, משהו שהוא של המועצה. ואז בן אדם שיוכל להציב שם את עגלת רוכלות שלו, יצטרך לקבל מהמועצה אישור, ואולי גם להידרש לשלם לה עבור זה. אז זה שלושת, לגבי מה שנשאל כאן קודם, האם אנחנו ניקח להם כסף, אז תלוי מי הבעלים בקרקע והסוגייה הזאת.

יוסי דוד: יש לי הסתייגות בהמשך למה שדודי אמר. יש ועד חקלאי ויש ועד המקומי. הוועד החקלאי יגיד, אוקיי, אני מסכים, צריך לקבל את האישור גם של הוועד המקומי?

מירה בן ארי: כן.

יוסי דוד: אנחנו לא נעקוף את הוועדה, שלא יהיה ניגוד אינטרסים-

רונית עובדיה: שנייה, אני רוצה להגיד מה זה האישור. תשמעו רגע. אם יש החלטה של ועד מקומי שהוא לא רוצה שיהיו פודטראקים ביישוב שלו, אז אתם תגידו לנו בתור מועצה, שאתם-

יוסי דוד: כדי למנוע אוקיי.

רונית עובדיה: שאתם לא מעוניינים ברוכלות אתם תגידו, לא לבן אדם, אתם תגידו לנו בתור מועצה ואנחנו לא ניתן לאף אחד. אוקיי?

יוסי דוד: לא אבל תוציאו שבנוהל יהיה כתוב-

רונית עובדיה: אני רוצה שנייה להגיד משהו. אני לא רוצה איפה ואיפה ואני לא רוצה לא של האגודה ולא של הוועד המקומי, בגלל שיש להם איזה סכסוך עם מישהו, הם יגידו לו, לא, אתה לא, לך אני לא נותן אישור, אני לא אאפשר את זה.

יוסי דוד: שיהיה כתוב בנהלים שלכם שאתם מבקשים אישור מהישובים.

ליטל רהב: כתוב.

יוסי דוד: ועד החקלאי וועד מקומי.

ליטל רהב: כתוב.

מירה בן ארי: הכל כתוב. בוא נפנה לסעיף-

ליטל רהב: בואו נעשה את זה מסודר. בואו נעשה סבב מהסוף. מאחרי רמי-

רונית עובדיה: רגע, רק תקשיב יוסי שכתוב כאן, "על המבקש לצרף לבקשתו, במידה והשטח ציבורי אישור וועד מקומי והמועצה לפעילות הפודטראק".

מירה בן ארי: ה', עמוד אחרון. וזה מופיע וחוזר על עצמו גם בסעיף-

יוסי דוד: תרשמו אישור מהוועדים, וזהו.

רונית עובדיה: האגודה החקלאית תצטרך לתת לו אישור להשתמש בקרקע, הוועד המקומי יצטרך להגיד אם בכלל נראה לו הגיוני שיש שם המבורגריה במקום.

ליטל רהב: מה שאנחנו נעשה עכשיו זה סבב התייחסויות, אנחנו כותבים את הכל, נתי אם גם לך יש משהו לכתוב בשביל להתייחס, גם רונית, גם מירה ואנחנו נענה על הכל באופן מרוכז. רמי?

מירה בן ארי: נתחיל.

גוסטבו ליטמנוביץ: קודם כל שאלה אחת מבחינת נושא של קרקע פרטית. האם יש הבדל אם זה קרקע פרטית חקלאית, קרקע פרטית איפה שהוא גר? זה אחת יש לי עוד. ראיתי בהמשך את הנושא של אישור השכנים. האם זה משהו שמחויב? פשוט תמיד יהיה את השכן שלא מתאים לו, גם אם זה עומד בכל הכללים.

ליטל רהב: אוקיי.

שי כהן: לא הצלחתי להבין מה מותר למכור בדוכן הזה. מה מותר למכור בדוכן? האם מותר למכור קפה, מיץ טרי או רק דברים מתוך אריזה?

ליטל רהב: בסדר גמור. יוסי?

יוסי דוד: התייחסות לצהובים עוד לא או שזה עכשיו?

ליטל רהב: אתם רוצים עכשיו? תתייחס לצהובים.

רונית עובדיה: רגע.

מירה בן ארי: בוא נגמור סבב.

רונית עובדיה: רגע לא, אבל אולי הם לא הבינו. תראו, השארנו כאן במדיניות, כתבנו איזושהי מדיניות, קודם כל החוק קובע שאנחנו צריכים לפרסם מדיניות כזו לציבור, זאת אומרת שיידעו, והשארנו כאן כמה דברים שמירה אמרה, שנייה, אני רוצה לשמוע מה דעתכם. למשל, כל הסיפור הזה גם של השעות פעילות וגם של הערבות וכתב ההתחייבות מול השכנים, וגם כל הסיפור של הרוכלות במרחק סביר מבתי השכנים ועד 100 מטר, כי 100 מטר זה יכול להיות הרבה, זאת אומרת זה יכול להיות שאף אחד לא-

יוסי דוד: או שזה כלום.

ליטל רהב: בדיוק, אז תתייחסו לזה גם בסבב, בסדר?

רונית עובדיה: זה דברים שכתובים וזה מדיניות שלכם, אתם תחליטו.

מירה בן ארי: בואו נעשה את הסבב, ואז נקיים דיון בשלושת הנקודות האלו. בסדר? בסדר אז יוסי, כן.

יוסי דוד: על הצהובים או לא?

מירה בן ארי: לא, בכלל.

ליטל רהב: לא, בלי הצהובים.

יוסי דוד: אין לי מה להגיד.

ליטל רהב: אין. איתן? לא, עופר?

עופר אלכסנדר: חניות לא מוקדש מספיק בעניין הזה, זה משפט שהוא, כי ישנן כאלה שעשו את זה בשטח פרטי שלהם, זאת אומרת שמה שיקרה זה שתגיע כמות מאוד גדולה של אנשים, כמות החניות לא תספק, הן נדרשות לשטח ציבורי. יועץ תנועה, הוא יכול להגיד מראש שזה לא מפריע כי זה בשטח לא ציבורי אבל הוא לא נתן דעתו על כמות המכונניות שיכולות להיכנס ואיך זה גולש לשטחים הציבוריים. צריכה להיות פה איזה שהיא רחבה בעניין הזה.

ליטל רהב: אוקיי, התייחסות לחניות. דודי?

דודי קימלוב: קודם כל צריך להדגיש את הוועד החקלאי בעניין הזה, שהוא גם שותף לעניין, ככה נראה לי וחשוב בעיניי. ועוד דבר, סעיף 3 ב'. מרכז מסחרי, למה לא יינתן אישור להעמדת דוכן עגלה בתחום מרכז מסחרי?

מירה בן ארי: בתחום מרכז מסחרי.

דודי קימלוב: מה זה מרכז מסחרי?

מירה בן ארי: צרכניות, שלא תהיה תחרות עם הצרכניות. יבוא ימכור להם שניצל. אה סליחה, אני אענה אחר כך.

ליטל רהב: אוקיי נתייחס.

איתן חן: יש לי משהו קטן, סעיף ט' נראה לי יש טעות כתיב. ב-3,4, חל אישור או חל איסור?

מירה בן ארי: נכון איסור.

ליטל רהב: זהו? טוב התייחסויות בבקשה.

עמיר שקרוב: מה זהו? אני מחכה כבר שעה. אנחנו מציעים שיגיעו, מגבילים את הכמות ל-20 עגלות. עכשיו, אני לא יודע מה הולך להיות פה. השאלה אם אנחנו גם לא רוצים ליצור איזשהם פוליוגונים ששם אנחנו כן רוצים להכווין את אותן עגלות שיהיו, ולא עכשיו כל אחד-

דודי קימלוב: מי שתופס ראשון מה שנקרא.

ליטל רהב: נתייחס לזה.

עמיר שקרוב: ואז את יודעת, גם לתת איזשהם תמריצים כלכליים, כי כן אנחנו רוצים דרך המקומות האלה-

ליטל רהב: אוקיי.

עמיר שקרוב: עכשיו אני הבנתי שבסוף היום, אותו וכול אוסף את הפקל"אות שלו, והולך. הוא מקבל איזשהם שירותים מהמועצה? משהו? כי ככל שכן, אז צריך גם לקבוע איזה נוהל פעילות.

ליטל רהב: רגע אני לא שמעתי, יש עוד עמיר?

ליטל רהב: כן התוקף של הרישיון דיברתם, מה קורה שהוא פג? הרי בסופו של דבר כשהרישיון פג לא, אז אנחנו הרי לא מחדשים, לא אבל הנושא פה הוא כי ככל שתושבים אחרים יראו מה זה טוב אז כולם ירצו, יכול להיות לקפוץ על העגלה. וכתוב שם שיש עדיפות לתושבי המועצה וגם לתושבים של שיקום כלכלי. צריך ליצור איזשהם תבחינים, זה משהו-

ליטל רהב: אוקיי. תומר, יש לך משהו שאתה רוצה להוסיף? לא. דודי יגיד במקומו.

דודי קימלוב: אז מתוך ה-20 נוריד 6 כבר בערך שיש באזור גן שורק, פלמחים וכו', מה קורה איתם?

מירה בן ארי: יוסי?

יוסי ג'יברי: סעיף 4.3 ב', שהוא הלכה למעשה, בא להגן על הצרכניות המקומיות מתחרות ושלא יציבו להם פודטראק ממרחק של 500 מטר, אני רוצה שתהיה החרגה שאם בעל הצרכנייה אינו מתנגד, שלא יינתן אישור. אני מציע שאם בכל זאת יש אישור של בעל הצרכנייה, אישור בלתי חוזר שהוא כן יעמיד במרחק של 500 מטר, אז ניתן להעמיד.

גוסטבו ליטמנוביץ: אני חושב שלא.

יוסי ג'יברי: למה לא? תיתן את זה לבעל הצרכנייה.

גוסטבו ליטמנוביץ: כי יום אחד הוא יגיד כן ולמחרת הוא יגיד שהוא-

יוסי ג'יברי: אז בגלל זה הוא חותם על אישור בלתי חוזר, נעשה נוסח של אישור בלתי חוזר.

גוסטבו ליטמנוביץ: אני יכול להתייחס? לדעתי זה נוגד את העיקרון של לבוא לטובת תושבי המועצה, רוב בעלי הצרכניות הם לא תושבי המועצה.

יוסי ג'יברי: למה? אבל תשמע הם הסתמכו על משהו, אנחנו צריכים להגן עליהם, כי הם שוכרים-

גדי: לא צריך להגן עליהם, הם לא מגנים על תושבי המועצה. רוב מי שקונים בצרכניות זה אנשים מבוגרים שלא יוצאים העירה. והמחירים שמוכרים שם הם ממש מופקעים.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ליטל רהב: טוב, אנחנו רוצים להתייחס.

מירה בן ארי: בואו נתייחס אחד אחד, אבל בואו נעבור עכשיו על הצהובים. אני רוצה לקיים דיון על הדברים שאני רוצה לקבל החלטה משותפת, אחר כך אני אענה לכל הדברים ואז נסכם, טוב. בואו תסתכלו על הצהובים. בעמוד 2 יש לנו 8, כתב התחייבות של לא להוות רעש ומטרד לשכנים בצירוף ערבות בנקאית להבטחת התחייבות המבקש. האם זה מקובל עליכם? זו איזושהי אגרת רצינות שנוכל בעצם להחזיק את

בעל הרישיון, אין לנו שום יכולת לשלוט עליו מבחינת הרוכלות והמיקום. יכול להיות. אם השכן מתלונן 10 פניות ביום, אני מציעה 10,000 ש"ח, אני חושבת שזו איזושהי אגרת רצינות.

דובר: שאלה אחרת, האם מוגדר איזה שהוא סף של רעש בחוק או תקן?

נתי: פה זה קצת טריקי, הרי יש את חוק הרעש, אתם בטח מכירים, בשעה 23:00 בלילה והמשטרה תמיד יבואו, כן יש דציבלים, 80 דציבלים, עכשיו אם יש איזה שהיא עגלה שהיא שמה איזה רמקול אז ברור, אבל אם השכן מתלונן כי הוא החליט שהוא מתלונן, יהיה לנו קשה פה לאכוף את זה.

מירה בן ארי: אבל זו איזושהי מידה שיש לנו, בכל אופן נותנים לה שלושה חודשים ואחר כך לחצי שנה, יש לנו איזו שהיא שליטה בעניין מהבחינה הזאת. בין אם זה באופן דווקני לרעש ובין אם זה מטרד, הרעיון הוא מטרד לשכנים. על כל מה שמשתמע מזה ואז יהיה לנו את היכולת להגיד לו סליחה, לא מתאים שתהיה כאן.

יוסי דוד: הייתי מוסיף ערבות בנקאית/צ'ק בנקאי, כי ערבות בנקאית זה עמלות גבוהות, צ'ק בנקאי יותר טוב.

שי כהן: אם את רוצה ללכת לשיקום של מישו, 10,000 ש"ח לדעתי זה משהו שהוא לא יכול, הוא לא יבוא. אני אומר, מי שצריך שיקום כלכלי 10,000 ש"ח זה לא יהיה משהו שהוא יוכל לעמוד בו.

מירה בן ארי: אם הוא לא יוכל לעמוד בו, הוא לא יוכל לקנות פודטראק.

רונית עובדיה: אני רוצה להגיד משהו על הערבות. תראו, זה לא משהו, זו מדיניות שלנו שאנחנו חושבים שהיא חשובה בשביל להבטיח את זה שבן אדם לא יקבל רשות, לעשות משהו שבסוף יגרום נזק לאנשים סביב. אנחנו לא רוצים לעשות שימוש בערבות הזאת ולא רוצים לקחת לו כסף וזה. מצד שני, אנחנו רוצים שהבן אדם ידע שהוא לא בא, סליחה שאני אומרת, לעבוד עלינו ולהגיד לנו, כן, יש לי ככה, יש לי אחרת, אני לא עושה רעש, אני לא עושה זה, ובסוף יש שם מהומה וחונים 20 מכוניות על המדרכה והוא משמיע רעש ושם ספסלים וכל מה שאמרתם. אז לגרום למישהו להפסיק, אם נתתי לו רישיון לשלושה חודשים, אני יכולה תמיד להזמין אותו לשימוע, לקחת לו את הרישיון, אבל זה לוקח זמן. ואם אני מחזיקה ערבות בנקאית, אז אולי, הבן אדם קצת יותר יחשוש לפני שהוא עושה את כל הדברים האלה מסביב, זו הסיבה. אנחנו חושבים שבגלל האיזון הזה שמירה דיברה עליו קודם, מצד אחד לתת לאנשים הזדמנות, מצד שני לא על חשבון הציבור, אם אנשים ידעו שאנחנו מחזיקים את הכסף הזה, אולי הם ינהגו יותר בקפידה כלפי הציבור מסביב.

גוסטבו ליטמנוביץ: שאלה בקשר לזה. בסופו של דבר, אם אותו בן אדם עושה בסוף שבוע 30,000 ש"ח, אז ה-10,000 ש"ח האלה, הוא יגיד לא אכפת לי, אני עם זה. אז השאלה איזה תהליך הוא יותר מהיר או האם יש הבדל בין התהליך של ההקפאת-

מירה בן ארי: השלושה חודשים, קודם כל אנחנו יכולים והוא חותם על תצהיר שהוא עומד בנהלים ואם לא, אנחנו יכולים להפסיק לו לאלתר. קודם כל, זה בהתחייבות ובתצהיר, אנחנו עשינו את כל המנגנונים

האפשריים לזה, להגיד לכם שב-100% זה יעבוד? לא יודעת, זה לוקח זמן. אבל קודם כל מוגבל לשלושה חודשים, נגמר. מה שלא יהיה, אנחנו מתחילים בשלושה חודשים.

ליטל רהב: אני יכולה גם להציע, אולי אפשר להציע שכאשר נדע שעגלה רוצה לחדש רישיון, אז אפשר לבדוק אם יש עליו תלונות במוקד.

גוסטבו ליטמנוביץ: האם יש התייחסות בין תושב מועצה לבין תושב חוץ?

מירה בן ארי: עדיפות לתושבי המועצה, כתוב.

ליטל רהב: רצינו לדון על הצהובים.

מירה בן ארי: ימי פעילות, מה דעתכם? ימי פעילות אני חשבתי שבצהריים לא כדאי שתהיה פעילות בתוך היישובים, אנחנו צריכים לשמור על השקט. האוטו גלידה שעובר בצוהריים, אני משערת שמפריע לכולנו בגוש הצפוני עם הרעש, זה אותו דבר, זה אחד. שתיים, שבת.

רונית עובדיה: אני רוצה לחדד משהו לגבי הבעלים. אנחנו בתור מועצה לא יכולים להפלות בין תושבים של המועצה או תושבי חוץ, אבל כיוון שהקרקע היא קרקע או פרטית של האגודה או פרטית של הבן אדם, אז ברור שאף אחד, אלא אם כן אתם תרצו להשכיר את זה למישהו שהוא לא תושב היישוב, לא יוכל לבוא ולהעמיד שם פודטראק. זה לא באמת עדיפות, אנחנו לא יכולים להפלות. כיוון שזה שלכם, אתם יכולים להחליט מי יעמוד שם.

גוסטבו ליטמנוביץ: אני רוצה הבהרה, דודי, בקשר למה שאמרת. זה שזה ממונע, זה לא אומר שהוא יכול להסתובב ביישוב, כי אנחנו מדברים על זה שהוא הולך לעמוד במקום ספציפי.

רונית עובדיה: נכון בדיוק. זה לא אוטו גלידה.

מירה בן ארי: אבל זה אמור להיות אוטו גלידה. גם האוטו גלידה יכול לעמוד, במקום מסוים לעשות את הרעש הזה. הוא יכול לעמוד בכל מקום. הלאה, ימי שבת.

יוסי דוד: לגבי השעות, אפשר להגיד ששלוש שעות לפני כניסת השבת, ולא להגיד שעה אחת או משהו כזה, כי את יודעת-

מירה בן ארי: שעה אחת זה שלוש שעות לפני כניסת השבת, גם בחורף.

ליטל רהב: לא אבל בקיץ.

מירה בן ארי: אוקיי מה? אז תחליטו.

יוסי דוד: שלוש שעות לפני כניסת שבת.

רמי עזריה: למה? אנחנו לא מושבים דתיים יוסי מה קרה?

ליטל רהב: אבל יכולה להיות בעיה עם זה, שלוש שעות לפני כניסת שבת בקיץ זה על שעות הצהריים.

מירה בן ארי: אין לנו שליטה על זה, תמיד נוכל להקל. בואו נתחיל.

הילה גרשמן: אני אגיד, רוב העגלות אני מניחה ירצו לפעול בשישי שבת, בטוח במועצה אני מניחה שעתיים לפני כניסת שבת. כי זה, רוב האנשים לוקחים את הילדים מהגן וממלאים את העגלות נראה לי, נכון?

מירה בן ארי: מה שקורה לתושבי גן רווה שהם שמים את הילדים במוסדות והולכים לעגלת קפה וב-12 מתייצבים לקחת אותם.

ליטל רהב: הבוקר של ימי שישי זה הבוקר הכי חזק בעגלות קפה, מניסיון.

הילה גרשמן: לא, סתם יכול להיות שאני לא הייתי חותמת שעה, אני כן אגיד שמה שרציתי קודם להגיד לתושבים ולשכנים, קטונתי וזה ממש לא התחום שלי, אני כן אגיד שתמיד, דווקא מתוך תושבת של מושב אחר, תמיד להפעיל מקום שמאכיל במושב או אפילו כל בעל עסק זה מטרד מסוים לשכנים ותמיד יהיה על זה תלונות ושם צריך להבין, אני לא יודעת אם זה צריך להיות פה אבל איך מנהלים את זה.

מירה בן ארי: זה פה וזה רשום וצריכים אישור משכנים.

הילה גרשמן: ותמיד יהיה שכן שיתלונן גם מספיק על ריב או על גינה, חנו לו זרקו לו לפח.

מירה בן ארי: לכן אנחנו נצטרך למצוא את האיזונים וגם לבקש מהנהגת היישוב, יש לנו כאן כמה מנגנונים, אחד הנהגת היישוב על שני הוועדים, אחד על השכנים, אחד על המועצה, אחד על מטרד, אחד על ערבות, אנחנו עושים את כל השלייקסים האפשריים כדי לראות איך זה יעבוד. ויכול להיות שנצטרך לבחון את עצמנו עוד כמה חודשים ולהחליט, כרגע אלו הנהלים. בסדר?

גוסטבו ליטמנוביץ: מה שאני מציע בקשר לשבת זה שאנחנו ניתן את המסגרת וההחלטה תהיה של הוועד המקומי, כי דינו של פלמחים זה לא כמו דינו-

מירה בן ארי: רעיון מעולה. מוסכם?

גוסטבו ליטמנוביץ: לתת את המסגרת והיישוב מחליט-

מירה בן ארי: כולל השעות? מוסכם? מוסכם.

ליטל רהב: בכל מקרה אנחנו נסתכל גם על פניות המוקד ואם יהיה חידוש נבדוק את זה.

דובר: אני לא חושב שצריך להיות פה אזכור של הפסקת השעות או הפסקת הצהריים.

מירה בן ארי: כל עניין השעות בידי הנהגות היישובים, גמרנו.

ליטל רהב: בסדר גמור, עוד התייחסות לצהובים?

מירה בן ארי: השכנים, 100 מטר זה נראה לי רדיוס שאנחנו במושבים- טוב. י"א בבקשה עמוד 3. מרחק סביר 100 מטר, אנחנו צריכים, אם הוא הוצב ממגורים, 100 מטר לפחות, אתם תתפסו שכונה. איתן?

איתן חן: אני חושב שכל מה שקורה בתוך היישוב, מי ששולט בזה, זה הוועד של היישוב?

מירה בן ארי: נכון.

איתן חן: אני לא רואה סיבה להיכנס לזה, כי זה רק יכול לגרום לוועד לברוח מאחריות ולהעביר את זה למועצה. מה שקורה בתוך היישוב, הוועד מאשר?

מירה בן ארי: יש את זה. בלי שהוועד מאשר, הפודטראק לא יכול להיכנס ליישוב.

איתן חן: אני לא חושב שאנחנו צריכים להיכנס לזה.

ליטל רהב: אני חייבת לשקף שזה יכול לייצר איזשהו קונפליקט. כי יש איזשהם קווים מנחים שבכל זאת אנחנו, אתם לפחות, אני מתוך הארגון ואתם כנבחרים הציבור, צריכים כן לייצג את האינטרס הציבורי ולבוא ולהגיד, תראו, עד פה, זאת אומרת, מפה אנחנו כבר כן קובעים ואומרים ש-100 מטר נגיד מזה, הוועד לא יכול לקבוע. כי בסוף מה יקרה? יקרה נגיד שוועד מסוים יגיד טוב זה פה, ואז יהיה תושב אחד, מספיק בית אחד, מספיק בית אחד שזה יהיה 50 מטר וזה חתיכת מטרד, ואז הוא יבוא למועצה ואז יגיד אבל המליאה אמרה שהוועד מחליט. צריך לבוא ולעשות קו.

מירה בן ארי: זה מצטבר, במידה והוועדים יאשרו, עדיין יש את המרחקים שיהיה כדי לשמור על אחרים. זה במצטבר, זה לא לוקח.

יוסי דוד: הצעה, תקבלו את ההמלצה של הוועדים ואתם תאשרו אם זה בסדר או לא.

מירה בן ארי: ברור זה כפוף, זה תנאי מתנה. ערבות בנקאית, אמרנו, דיברנו.

דודי קימלוב: מה זה שיקום כלכלי?

מירה בן ארי: תכף, עכשיו אנחנו עונים אחד אחד. עוד שאלות? לפני שאני מתחילה לענות.

דודי קימלוב: אני רק רוצה להגיד עוד דבר. חידוש רישיון אחרי שלושה חודשים או חצי שנה-

מירה בן ארי: בכפוף לעמידה בתנאים.

דודי קימלוב: ובאישור הוועד המקומי גם.

מירה בן ארי: תמיד, זה בקשה לרישיון חדשה. כל חידוש עובר את הכל. ראיתם משהו לא כי טוב? לא תתנו אישור.

דודי קימלוב: יש פה, אני מבקש לשנות את העניין של מרכז מסחרי ולציין למשל צרכנייה שאמרת על הכיפאק. אבל מרכז מסחרי למשל אצלנו, יש לנו מרכז מסחרי מחוץ ליישוב, תחנת דלק, לא מפריע לאף אחד, זה מרכז מסחרי ופה הכשלת אותנו לדוגמה.

מירה בן ארי: צודק הערה מתקבלת. אבל גם שם יש עסק. אם הוא מוכר את הכריכים-

ליטל רהב: בסדר אבל הוא לא ישים עגלה בתוך המרכז המסחרי.

מירה בן ארי: אבל עדיין, גם בתחנת דלק, גם יש מרחק מבעל עסק שמוכר מזון, אם ה-Yellow שם, או איזו תחנה שלא יהיה, מוכר כריך ארוז, והפודטראק ישים לו על הזה כריך ארוז, הוא פוגע בפרנסה שלו.

ליטל רהב: זה גם פוגע לכם ביישובים עצמם. המטרה לייצר תחרות בריאה לא להרוג.

נתי: אבל בסוף-

דודי קימלוב: בסדר, אבל הוא מוכר משהו אחר.

נתי: אותו חנות סופר קטנה, או מה שזה לא יהיה, הוא הרי גם צריך היתר בנייה, הוא גם משלם ארנונה-

דודי קימלוב: אתה צודק מאה אחוז אתה מאפיל עליו אתה מכשיל אותו. אבל למשל היה עכשיו את הפודטראק של המבורגר, זה לא הפריע לאף אחד כי לא מוכרים המבורגר ליד-

מירה בן ארי: אז זו ההערה שיוסי אמר. שזאת אומרת, אלא אם כן, יש אישור מבעל העסק, אז אם זה לדוגמא הפודטראק, אם לדוגמא תחנת הדלק, אם תחנת הדלק תאפשר להמבורגר לעמוד שם-

דודי קימלוב: למה אני צריך את ההתניה של תחנת דלק?

יוסי ג'יברי: כתוב אם הוא מוכר מוצרים דומים, הוא לא מוכר מוצרים דומים. המבורגר זה לא מוצר דומה למה שמוכרים באלונית.

דודי קימלוב: כן אבל הוא מוכר בקבוק קולה-

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

מירה בן ארי: פטור, הוא לא נכנס. דודי אתה צודק, כן, אנחנו צריכים משנה זהירות למוצרים דומים, אני משערת שעל הקולה לא יקום וייפול דבר, אבל על יתר הדברים אם הוא מביא את אותו כריך תהיה בעיה, אז לכן בואו נראה איך, צריכים לראות איך נחיה עם זה.

דודי קימלוב: אז רק לשנות את המרכז מסחרי את המושג הזה כי זה מהווה לנו מכשול.

מירה בן ארי: ואם לא נעשה אז אין את המגבלה הוא מחר ייקח את הכריך גבינה צהובה וימכור את זה-

דובר: אל תציין מרכז מסחרי תציין במידה ויש חנות דומה שמוכרת אותם מוצרים וכו' - אין בעיות, יש לי פתרון. רונית. "מוצרים מבעל עסק המוכר מוצרים דומים".

דודי קימלוב: דומים.

ליטל רהב: אין בעיה זה עונה על אותה ההגדרה. מירה, תעבור עכשיו לכל ההתייחסויות שלכם ובזה אנחנו מסיימים את הסבב הזה.

מירה בן ארי: התייחסויות רונית ונתני יהיו איתי, אני אפנה חלק מהדברים אליהם. קרקע פרטית? אין שום בעיה על קרקע פרטית, כל עוד יש אישור מבעלי הקרקע. הלאה, אישור שכנים, דיברנו על זה, יש סעיף מפורש. מה מותר למכור? נתני?

גזי: סליחה, גם על הקרקע הפרטית, עדיין צריך לזוז?

מירה בן ארי: ברור. פודטראק זה פודטראק.

יוסי ג'יברי: בטח, אם לא זה מבנה.

מירה בן ארי: אם לא זה מבנה של קבע. זה פריט רישוי אחר.

גזי: קרקע פרטית של בן אדם הוא רוצה לעשות-

מירה בן ארי: גם קרקע פרטית של בן אדם שמגישים בקשה, שרוצה לבנות משהו הוא צריך היתר. זה טעון היתר. פודטראק לא טעון היתר. וזה רק משהו ממונע הולך וחוזר.

גזי: מכיוון שגם היה פסיקות על זה. תבעו והפסידו כי החליטו שהוא לא הזיז - אידה הבהירה קודם ואולי זה לא היה מספיק ברור מה שמירה אמרה עכשיו מאוד חשוב, אנשים יכולים גם להקים עסק ובשביל זה הם יעשו מה שצריך בשביל להקים עסק כולל להוציא היתר לשימוש חורג-

מירה בן ארי: כולל למסעדה, בית קפה מה שהם רוצים, בית אירועים מה שהם רוצים.

רונית עובדיה: כולל מה שהם רוצים. זה לא במסלול הזה, זה לא שהם לא יכולים לעשות המבורגר בחצר אם הם רוצים. הם יכולים, שיעשו את זה במסלול של הדבר הזה-

מירה בן ארי: של היתרים.

רונית עובדיה: ולא במסלול של רוכלות כמו שאנחנו מדברים.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

מירה בן ארי: אני ממשיכה הלאה. בואו נבהיר את זה פעם אחרונה בעניין הזה פודטראק, הוא ככתבו וכלשונו. הוא ממונע על גלגלים, הולך בבוקר וחוזר בערב, לא מחובר חיבור של קבע, לא משנה את פני השטח

ואנחנו נלמד ונשנן את זה, זה פודטראק. אם מישהו רוצה להקים כל דבר אחר, בית אירועים, מסעדה וכדומה, פריט רישוי אחר, היתר אחר, מסלול אחר, לא המסלול הזה, הקל ביותר, אנחנו כמועצה והמדיניות מעודדים שיהיה לנו מקומות קהילתיים ובאמת הרבה מאוד זמן שקדנו על הנהלים האלו. יש כאן חברי מליאה שיודעים וליוו אותי בתחום הזה וראו באמת, יש לנו הצפה גדולה מאוד של פניות כאן ולכן היינו צריכים לדון בזה במשורה. אני חייבת להגיד שהתמודדתי עם לא אחת, פניות יומיומיות בעניין הזה ועשרות בקשות שתקועות ולכן אנחנו חייבים להתקדם בעניין הזה ולהחליט. אני מצאתי שאלו הנהלים שאנחנו יכולים להתקדם באופן הכי זהיר שיכול להיות ולראות לאן פנינו ובאמת להגדיל את המקום כמו שראינו בחזון שלנו, מקום לקהילה, היו לנו כאן מקומות שנסגרו, היו לנו כאן מקומות שהיו פעילים והיה מדהים, סוף כל סוף לבנים ולבנות היה מקום וגם לנו הגדולים להיות ואנחנו מעודדים את זה בכל שטחי המועצה באשר הם אבל אנחנו צריכים לדבר את זה הלאה. בבקשה שהפודטראקים ובעלי הרישוי לא יכשילו את עצמם, כי אז תהיה לנו בעיה. שיפתחו כמה שיותר בשטחים שאפשריים, בדיוק לפי זה אבל שיעמדו בנהלים. זה ממש חשוב, בואו נשמור על סדר במועצה שלנו עם הפתיחות הכי גדולה בעולם.

דודי קימלוב: תתייחסי בבקשה לעניין שאמרתי לגבי אזור פלמחים שיש שם איזה 6 מה זה מוריד מה-20, כמו שאמרתי?

מירה בן ארי: אני מדברת כל אחד שיגיש בקשה לרישוי.

דודי קימלוב: יש לו רישיון רוכלות.

מירה בן ארי: מאיפה?

דודי קימלוב: המלבי, יש לו.

מירה בן ארי: מאיפה הביטחון הזה?

דודי קימלוב: ככה אני הבנתי שנים.

מירה בן ארי: הבנתי. יש כאן יועץ רישוי עסקים שעבר על כל התיקים הקיימים. אני לא יודעת, אולי יש לנו רישיון אחד של פודטראק במועצה, אולי אחד אולי.

נתי: גם יש תיקים שפשוט לא נפתחו כפודטראק, כרוכלות. אלא כפריט לא קשור ל-

דודי קימלוב: הבנתי אז אין אכיפה את אומרת.

מירה בן ארי: כרגע אין רוכלות.

דודי קימלוב: יש אישור גם לדרוזי גם למלבי אני יודע את זה.

מירה בן ארי: אנחנו מדברים בהיתר מי שאין לו רישיון, יש אכיפה, נקודה.

תומר קרטנשטיין: שאלה. סליחה.

ליטל רהב: אחרונה ובאמת מספיק.

תומר קרטנשטיין: בגלל שדיברו עכשיו על הנושא של פינטו ואליהו וכל האלה, כל הכביש הזה בכלל לא שייך למועצה. שייך בכלל ל-

רונית עובדיה: מה אתה אומר? אז למי זה שייך?

תומר קרטנשטיין: עד פלמחים. אני הבנתי שזה לא-

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

מירה בן ארי: במליאה הבאה אנחנו עושים סיור לפלמחים.

נתי: מה מותר למכור, אני לא אתן לכם עכשיו את כל הזה שלא תהיו רעבים אבל בגדול יש מפרט אחיד כבר עם פרק של משרד הבריאות שאמר מה מותר לי למכור ומה אסור לי. ואיך הפעולות שאני עושה בהן. יש המון הקלות מהשנים שעברו. בממש קצר, בשר ודגים אסור, אז ככה כל מי שדיבר על ההמבורגר, כנראה שהוא לא היה יכול להיות חוקי, יש דרך כן להתגבר על זה אבל זה קצת יותר מסורבל.

מירה בן ארי: הכל לפי כללי תברואה.

נתי: אבל מה שבגמר, ממש בנקודות, אז כמובן שתייה, קפה, מיצים שאתה מכין מפירות טריים, מותר גם פלאפל, תתפלאו, אבל עוד פעם, קפוא. קפוא אני מכין, לא מכין מהיסוד.

דודי קימלוב: שלא הוא הכין את העיסה.

נתי: מותר אפילו פיצה שהיא חצי אפויה. יש המון, גם צייפס אבל כמובן שגם הפודטראק עצמו צריך להיות בכלל עם יכולת בכלל לעשות את זה, זאת אומרת הוא לא יכול באמת למכור את הכל, אבל אם יש לך המבורגר, אז צריך לבדוק לפני. גם בכביש 6 יש, הוא לא עם רישיון אולי.

מירה בן ארי: חנויות מגבלה דיברנו על זה שזה יהיה פר מוצר. ההערה התקבלה. ועד חקלאי, דיברנו על זה גם, שזה שני הוועדים. מסחר אמרנו בכפוף לאישור לפי פריט המכירה. קול קורא מיקום, אנחנו ניצור קול קורא ונדון בזה אני לא יודעת אם במליאה הבאה אבל בהחלט אנחנו נקדם את זה לקול קורא בשטחים ציבוריים שלנו ואז באמת נוכל להתנות את זה ולראות איך בסכום כסף, בשכירות וכדומה, עם כללים לטובת המועצה ואפילו נוכל ליצור מקום שיהיה יותר נוח לציבור שלנו לבוא ולשבת, מבחינת פודטראק. פינני ופסולת, גם התייחסנו לזה כאן. חייב לנקות הפודטראק בסיום היום את כל הזבל, פחים, אשפה וכל מה שהוא עושה ולהחזיר את המצב לקדמותו בשטח. לא מחזיר? עבירה פיקוח. בקשה לחידוש, כפי שדיברנו, כדי לא ליצור מונופול, זה בשיקול דעת המועצה. נוכל תמיד לשנות את הכללים שלנו מעת לעת, היום אנחנו חושבים ש-20 זו המגבלה הנכונה, מה שהיום כמעט ולא קיים. אם נראה שאנחנו צריכים, שזה יותר מדי או פחות מדי או להגביל, נוכל תמיד לשנות את המדיניות. זהו.

ליטל רהב: לא התייחסת לחניות.

מירה בן ארי: רונית תתייחס, אנחנו מתייחסים אחד אחד, אנחנו רוצים למצוא פתרון לנקודה מאוד נכונה של הערה נכונה.

רונית עובדיה: אנחנו כתבנו כאן שהם צריכים להביא אישור מיועץ תנועה, אבל אפשר להוסיף

ליטל רהב: שלנו.

מירה בן ארי: בכלל.

ליטל רהב: שלנו.

מירה בן ארי: לא, הם צריכים להביא אישור יועץ תנועה, בוודאי אם הם עומדים בשולי הכביש. אנחנו נקבל את ההערה לדעתי, להרחיב את זה גם למקומות אחרים. ההערה מתקבלת.

דובר: האישור צריך להיות מותנה, יועץ התנועה צריך לומר מה היכולת של הקיבולת של החניה באותו מקום ואסור להם לעבור על זה.

מירה בן ארי: ההערה התקבלה.

דובר: אבל יועץ תנועה של המועצה.

מירה בן ארי: היועץ תנועה חתום על זה, אומר 10 מכוניות יחנו כאן, יחנו זה, בואו. איזשהו משהו. לא נוכל, אנחנו עוד צריכים לשלם על הפודטראק חוות דעת? זה לא-

ליטל רהב: בכל מקרה, אנחנו נבחן את זה, אם נזהה שיש משהו חריג, אנחנו נבדוק גם עם יועץ התנועה שלנו.

מירה בן ארי: כן. תמיד יהיה לנו שיקול דעת כאן.

איציק מידן: עוד דבר מניסיון אחר, שאותו בעל פודטראק חייב לקחת אחריות על זה שאנשים לא יחנו אצל אנשים אחרים. הוא חייב לסדר את החניה-

מירה בן ארי: הוא לא יכול. אנחנו לא נחדש לו את הרישיון-

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

מירה בן ארי: רשמנו את כל ההערות, אנחנו נשלח לכם. קיימנו דיון מעמיק. אני מאוד מעריכה את זה. אני רוצה לקבל החלטה, לקדם את המדיניות הזאת, לאשר אותה בכפוף להערות האלו.

ליטל רהב: אז אני אקריא את ההצעה.

עמיר שקרוב: את לא ענית, יכול להיות שהתייחסת ולא שמעתי. הנושא של מיסים ארנונה. הוועד לא יכול לגבות, לקבוע לו זה-

מירה בן ארי: זה בין הוועד לזה, זה לא קשור אלינו.

עמיר שקרוב: אבל הם יקבלו שירותים כי בסוף הוא מייצר זבל וצריך לשים את זה איפשהו.

ליטל רהב: למה שהוא יקבל שירות?

דובר: אבל זה לא קבוע. הוא לוקח את הזבל איתו.

מירה בן ארי: אז מה ההבדל בינו לבין הגנן?

יוסי דוד: נכון. או הצרכנייה.

גדי: חברים, אי אפשר להקשות יותר מדי אחרי זה, שום פודטראק לא יבוא.

מירה בן ארי: בדיוק אנחנו רוצים להקל לא להעמיס. בסוף נגיע לארומה נס ציונה.

ליטל רהב: נביא עדכון ביחד עם נתוני מוקד ונהיה יותר חכמים.

מירה בן ארי: הצעת החלטה.

ליטל רהב: טוב, הצעת החלטה: מליאת המועצה מאשרת את מדיניות רוכלות מועצה אזורית גן רווה בכפוף להערות ולשינויים שהוצגו. מי בעד? מתנגדים? אחלה, פה אחד. תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את מדיניות רוכלות מועצה אזורית גן רווה בכפוף להערות ולשינויים שהוצגו פה אחד.

מירה בן ארי: נתי, תודה רבה.

נתי: בשמחה.

*** נתי יוצא מהישיבה.**

מירה בן ארי: הוא נוסע לעפולה.

מירה בן ארי: לסעיף הבא. עוזרת אישית לראש המועצה.

4. עוזרת אישית לראשת המועצה.

מירה בן ארי: אני אגיד על זה, שלחתי לכם את דברי ההסבר, אני אבקש רגע מסיון שתציג את עצמה, לאחר מכן סיון תצא החוצה ואם יהיה למישהו שאלות. לגבי המהות, התפקיד עצמו, אז אחרי שסיון תצא, אם יש שאלות לסיון עצמה, על ניסיונה או משהו שמעניין אתכם שהוא רלוונטי, אפשר. סיון בואי תתחילי בבקשה.

סיוון אביאלי: אני סיוון אביאלי, נעים מאוד, אני שמחה להיות כאן, מתרגשת בתקווה להצטרף למועצה ולקדם את היישובים ואת המועצה בכלל. אני תושבת המועצה ב-20 השנים האחרונות, חברת קיבוץ פלמחים, עבדתי במשרד החינוך קצת יותר מעשור בניהול גנים במשרד החינוך, בחינוך המיוחד, בחינוך הרגיל. אחר כך הייתי מנהלת חינוך בעמותה שנקראת עמותת שיכונני חיל האוויר, ועבדתי בבסיס פה גם בתוך המועצה. יש לי תואר ראשון בחינוך מיוחד, תואר שני באוניברסיטה העברית, גם בחינוך עם התמחות ביעוץ והדרכה. אני חברה בקבוצת מחקר בינלאומית באוניברסיטה העברית, שנקראת "חממת נבט" עשיתי מחקר שעוסק בקשר שבין חינוך וקהילה, כתבתי על חוסן קהילתי, על שייכות לקהילה, בכלל כל הנושאים האלה של קהילה זה נושאים שמאוד מעניינים אותי ואני עסוקה בהם. התנדבתי, ואני מתנדבת סדרתית, הייתי במיליון ועדות אני חושבת בפלמחים, הייתי בצוות קהילה שהמטרה שלו הייתה לעשות חיבור קהילות אחרי שסיני הגיעו אלינו, הייתי בוועדה שהתפקיד שלה היה לקבל חברים חדשים לקיבוץ, שזה דבר מורכב אתם בטח יכולים לתאר לעצמכם. הייתי יו"ר הנהלת חינוך, ועדת תרבות, אני מנהלת את הפייסבוק של הקיבוץ שזו פלטפורמה וירטואלית העיקרית כמעט חוץ מהטלגרם של הקיבוץ. זהו, אני מאוד רוצה להצטרף לעשייה המבורכת, נהייתי להיות כאן, אני חייבת להגיד ולהיות חלק בשביל להקשיב לדיון הזה. חשוב לי להיות חלק מהעבודה המקצועית שהיא עם שקיפות, לפי נהלים, לפי החוק וניהול תקין, דברים שאני מאוד מאמינה בהם זהו, באופן כללי, אני מבינה שאתם לא רוצה להישאר עד מאוחר.

דובר: מצב אישי?

סיוון אביאלי: מצב אישי? אתה יודע שאסור לשאול? אבל אני אגיד לך בכל זאת. מצב אישי נשואה באושר פלוס שלושה ילדים.

מירה בן ארי: למען גילוי נאות, כמובן שאנחנו תמיד כנים. סיוון עבדה איתי במטה הבחירות, במטה שלי האישי, אז ככה זה הקשר שלי. זה משרת אמון, תכף נדבר על זה, אבל כן חשוב לי להביע את זה בפניכם.

מירה בן ארי: שאלות ספציפיות לסיוון, אם לא, נבקש ממנה לצאת.

גוסטבו ליטמנוביץ: היה חסר פה באמת מישוהו עם רקע בחינוך מיוחד.

ליטל רהב: תודה.

דובר: מירה, אני אשמח לשאול על סיוון. איזה ערך מוסף היא תביא לנו מבחינתך?

ליטל רהב: רגע אז לא, שנייה.

מירה בן ארי: זה לא דיון עם סיוון.

דובר: לא, התפקיד. לא עליה אישית.

ליטל רהב: אז נדבר על זה עכשיו.

מירה בן ארי: אתה תדע את הכל אנחנו נענה לכם על כל השאלות.

ליטל רהב: אני מיד מסבירה.

מירה בן ארי: תודה סיוון בינתיים.

*** סיוון אביאלי יוצאת מהישיבה.**

ליטל רהב: קודם כל להסביר רגע גם מהניסיון שלי ואיך ככה אמון גם עבדתי אתם יודעים לא רק בדרום השרון, עבדתי עם רשויות נוספות, התפקיד של עוזר אישי קודם כל זה משרת אמון, וחשוב לי להגיד רגע הקדמה קטנה כדי ליישר פה את הקו. תפקידים שצריכים לבוא לאישור מליאה זה, תפקידים סטטוטוריים, שהם מהנדס רשות, גזבר מנהלת חינוך. נכון?

מירה בן ארי: מנכ"לים?

ליטל רהב: לא מנכ"ל זה מינוי-

מירה בן ארי: אותו דבר גם כאן.

רונית עובדיה: גזבר, מנכ"ל, מהנדס, מבקר, ראש אגף מחלקת חינוך, ווטרינר.

ליטל רהב: ומינויים אישיים. מינוי, זה או אצלי שזה תפקיד של מנכ"לית, או תפקיד של עוזר אישי. לכן קודם כל זה עולה כאן לדיון. תפקידים אחרים לא צריכים לבוא לאישור מליאה. התפקיד עצמו קודם כל אידה פה, ואת יכולה להעיד, הוא מתוקצב ונכנס כבר לתקציב המועצה שעליו הצבעתם לשנת 2024, הוא נכנס עוד בהתחשב בחודשים שכבר חלפו, ככה שבאמת יש את היתרה. לגבי התפקיד עצמו ומה הערך המוסף שלו. אני, בתפקידי עוסקת בניהול הארגון כארגון. דיברנו על זה כמה פעמים, וסופי תפקידה לסייע ללשכה לנהל את ההתנהלות השוטפת. אם זה אתם יודעים, מה סופי עושה התיאומים, מעבר לתפקידים הנוספים שהיא עושה, שהיא באמת, עם הזמן אנחנו עושים את הסדר אז כבר הם ירדו ממנה. אבל לנהל את כל מה שקשור ללשכה, ולקבוע תיאומי פגישות, ובאמת כל הלוחים ומצגות וכולי, ובאמת ידה בכל. יחד עם זאת, יש היבטים נוספים ברשות המקומית שחייבים להיות מנוהלים וחייב להיות להם את הקשב והבקרה. אחד הדברים הכי חשובים זה קשרי החוץ שלנו. מירה הולכת כרגע לפחות פעם בשבוע לכנסת, יש לה שם פגישות עם שרים ופגישות עם חברי כנסת-

מירה בן ארי: רשויות תכנון.

ליטל רהב: היא מקדמת שם את ענייני המועצה על מנת לקדם משאבים ותקציבים לרשות. הפגישות האלו צריכות להיות כמובן מתועדות, עם מעקב, עם בקרה. אחרי כל פגישה כזו שהיא ברמת מדיניות של ראש הרשות מול שר או מול ח"כ, יש בעצם את חילופי הטלפונים עם הפקידות המקצועית ושם מתחילה העבודה עצמה. והחיבור, סתם לדוגמא, היא נפגשה עם עידית סילמן, היא גילה שיש שם איזושהי יתרה תקציבית שיכולים, סכום ממש זה איזה זנב קטן שלא מימשו, ועכשיו צריך לממש אותו. אז עידית אמרה לה, תממשי.

מירה בן ארי: זנב של 200.

ליטל רהב: כן. אז זה לא עכשיו שמירה הולכת בין המשרדים ותביאו לי את ה-200, לא. זה הפקידות צריכה לעשות את זה, ומישהו צריך לעקוב אחרי זה, מישהו צריך ללכת לגזברות, מישהו צריך ללכת למשרד. זה דברים שכל הזמן קורים וצריך לוודא אותם. זה תפקיד אחד והוא מאוד חשוב, וכמובן הפולו-אפ. אם פה עולה איזה נושא לדיון ומירה אומרת אוקיי אני צריכה לקדם את זה מול השר, צריך לוודא שמתאמים לה את הפגישה עם השר הנכון. כל הנושא של קשרי חוץ אני יכולה להגיד לכם שמניסיון הוא לוקח הרבה, חלק מהעבודה השוטפת. דבר נוסף זה הקשר עם התושבים, שהוא לא הקשר השוטף של הפח שבור, בעיה בשכנות ודברים כאלה. אלא הקשר שבעצם הרשות לשמוע את התושבים, כנסי תושבים שצריכים להתקיים אחת לחודש, בכנסים האלה, קודם כל צריך להכין אותם, שואלים מראש את התושבים מה השאלות שלכם, מכינים את התשובות מכינים את החומרים, מכינים מצגת, מביאים. שומעים את התושבים בתוך הכנס, יש דברים שעולים שם, יש החלטות שמירה עושה, צריך לעקוב אחרי החלטות שלה. למירה יש לויז, כל ישיבה שיש לה, והרבה פעמים זה ישיבות עם גורמי חוץ, או אפילו לדוגמה יום ראשון של הנהגות היישובים, עולים דברים. מישהו צריך לעקוב אחרי כל מה שעולה, היא מחליטה החלטות, לתכלל, להוריד את זה למשימות, ולוודא שהדברים האלה קורים. זה בגדול תפקידה של אותה עוזרת אישית. עוזרת אישית, זה נשמע רגע בקונוטציה, אז רק להבהיר, לא עוסקת בשום דבר שקשור לענייני האישיים של ראש המועצה, אך ורק בענייני המועצה וקידום האינטרסים של המועצה. אסור לה לעסוק בשום דבר שקשור לעניינים אישיים של ראש המועצה. זה בשום פנים ואופן לא.

מירה בן ארי: אין לי עניינים אישיים.

ליטל רהב: עכשיו אני יכולה להגיד לכם שאנחנו בלשכה עובדים בצורה מאוד יעילה, אני סופי ומירה ביחד, אנחנו עובדים בצורה מאוד יעילה ובהרמוניה ואני יכולה לשתף אתכם שגם נפגשתי באופן אישי עם סיוון, היה לי חשוב להכיר אותה ולראות שזאת מישהי שבאמת יהיה לי גם נעים לעבוד איתה, יש עוזרות אישיות מכל מיני כיוונים וזה, אז חשוב גם שזה לא משהו שיפגע בהרמוניה ואני מאוד התרשמתי ואני בטוחה שאני גם אצליח לעבוד איתה בצורה טובה גם סופי, ושזה יהיה לנו לעזר. אז זה הכל.

מירה בן ארי: שכר.

ליטל רהב: מבחינת השכר, השכר הוא נגזרת של שכר מנכ"לית, כמו רוב התפקידים, זה נקרא שכר בכירים. הטווח לשכר הזה הוא בין 35%-45%, אנחנו מבקשים לאשר אותה ב-100% משרה, בשכר של 35%, שזה המינימום. מדובר-

רונית עובדיה: היא חייבת לעבוד ב-100% משרה.

ליטל רהב: היא חייבת לעבוד ב-100% משרה. אי אפשר אחרת.

רונית עובדיה: ומה הסכום?

ליטל רהב: שכר בבסיס שלה יעמוד על כ-8,960 ש"ח. אז אם אין שאלות ספציפיות, אני אשמח להעלות את זה להצבעה. מליאת המועצה מאשרת העסקת עוזרת אישית לראש המועצה, הגברת סיוון אביאלי, בהסכם בכירים 100% משרה, 35% משכר מנכ"לית. מי בעד?

מירה בן ארי: תודה.

ליטל רהב: אושר פה אחד, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת העסקת עוזרת אישית לראש המועצה, גברת סיוון אביאלי פה אחד.

ליטל רהב: הסעיף הבא אישור צו מיסים נטעים, הצו הובא אליכם מראש.

5. אישור צו מיסים נטעים.

ליטל רהב: נטעים יש להם צו מיסים של ועד מקומי, הם לא העלו שם שום בקשה חריגה, מלבד-

* סיוון אביאלי נכנסה לישיבה.

ליטל רהב: מזל טוב סיוון אושרת פה אחד, כולנו מאחלים לך הצלחה רבה.

סיוון אביאלי: אחר כך אני אשמע את ההקלטה אז אני אדע כל מה שאמרת.

ליטל רהב: את לא יכולה, רק לקרוא. נטעים, יש להם צו מיסים. הם לא עשו איזשהו שינוי מיוחד לצו המיסים, למעט אותו טייס אוטומטי שמחויב על פי חוק. אנחנו נעלה את זה להצבעה, מי בעד? אושר פה אחד, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את אישור צו המיסים נטעים פה אחד.

ליטל רהב: הנושא הבא אישור תעריפי דמי שכירות למבני ציבור על פי דו"ח השמאי.

6. אישור תעריפי דמי שכירות למבני ציבור ע"פ דו"ח שמאי.

ליטל רהב: תראו, יש לנו מבני ציבור במועצה, האודיטוריום, אולם ספורט, שאנחנו לרוב המועצה מה שהיה עד היום, פשוט מי שביקש או כל מיני מפעילי חוגים וכולי קיבלו את המבנים האלה, פשוט כך כדי להפעיל בהם את מה שהם רצו. זה לא תקין. מה שאנחנו צריכים לעשות זה בעצם לקבוע. זה מבנה ציבור ואנחנו לא יכולים לתת למי שרוצים ואיך שאנחנו רוצים, זה כסף ציבורי. בסוף הם מתוחזקים וכו', ולכן אנחנו צריכים לקבוע להם איזשהו תעריף. התעריף גם לא נקבע באופן שרירותי, ולכן הזמנו שמאי. שמאי עשה ביקור בנכס, דו"ח מקיף, השוואה לרשויות אחרות, שלחנו לכם את כל החומרים. אנחנו רוצים לקבוע קודם כל את התעריף של השמאי ולאשר אותו עם שני סייגים שעלו בישיבת הנהלה. סייג ראשון זה הנושא של יש ועדים, ישובים, שאין להם בית עם או מקום, אודיטוריום או מבנה ציבור שהם יכולים להתכנס בו, אנחנו רוצים לאפשר להם שימוש במבנים הללו בעלות מופחתת. אני ביקשתי להדפיס, לי את זה, זה כאן? אז זה באמת עלה בהנהלה ותודה לתומר. הצעת ההחלטה הייתה לאשר את זה. ולאשר לאותם ועדים, לאותם יישובים. שימוש אחת לחודש שהוא ללא עלות, ושימושים נוספים ב-50%.

רמי עזריה: מה זה אחת לחודש ללא עלות?

מירה בן ארי: אנחנו מסבירים, יש יישובים שאין להם מקום להתקהלות, יש כאן כמה יישובים כאלו. ועל כן אנחנו חשבנו שהרעיון יהיה לתת להם מקום באודיטוריום כיוון שאנחנו היום מבקשים להעלות להחלטה במליאה ולאשר את עניין דמי השכירות של האולם באודיטוריום. אם אחד מהיישובים אז יחול עליו גם השכר הזה. ולכן יישובים שאין להם איפה להתקיים-

ליטל רהב: או בכלל כל היישובים. ובכלל, כל ישוב שירצה יקבל פעם בחודש את האפשרות להיות באודיטוריום ללא תשלום.

ליטל רהב: כמובן בתיאום.

מירה בן ארי: כמובן בתיאום והכול, ופעם שנייה ב-50%.

רמי עזריה: אבל זה לטובת היישוב לא לטובת מישהו מהיישוב.

ליטל רהב: ברור. אני אדגיש שוב, רק לטובת כמובן הפעולות של היישוב, דבר שני כן-

** מדברים ביחד, לא ברור.*

ליטל רהב: אני אגיד שוב. יש יישובים שאין להם מבנה ציבור לקיים בהם התכנסות קהילתית. תרבות, קהילתית, לא משהו שהוא אירוע פרטי של בעל עניין כלשהו בתוך הישוב. רק קהילתי ורק תחת הכותרת של הוועד המקומי. לאותם היישובים שצריכים, כל היישובים. גם כאלה שיש להם ורוצים. תתאפשר האפשרות, להשתמש במבנים של מבני המועצה האודיטוריום או אולם הספורט. לטובת אותו אירוע, אחת לחודש, בתיאום מראש, ללא עלות כל אירוע נוסף, זה 50% מהתעריף שאנחנו קובעים, אודיטוריום או אולם. בנוסף, אני רוצה להכניס עוד הסתייגות שדיבר עליה מנהל מחלקת הספורט. יש לנו מפעילים שמשתמשים, שוכרים את האולם בהיקף של, עולה על 50 שעות. זה מגיע לעשרות אלפי שקלים בחודש, בתחשיב חדש, עלויות שלא היו לפני. והוא מבקש, מי שמגיע כבר באמת להיקף של 50 שעות ומעלה, כן לאפשר לו תעריף מוזל בשיעור של 20% פחות, גם באמצע השבוע וגם בסופי שבוע.

יוסי דוד: לכל האורך? לכל האורך, זה יוצא עדיין, אני עברתי על המספרים זה יוצא עדיין הרבה יותר מאפס, עשרות אלפי שקלים. הכל מסחרי, חוגים, אגודת הכדורסל. יש לנו למשל, אני אסביר, יש למשל את אגודת הכדורסל, ויש לנו שם שחקנים. אז היא מקיימת פה אימונים בסדר גודל באמת היקף מאוד גדול שעולה על הרבה יותר מ-50 שעות. לגבות ממנו פר שעה מאות שקלים, זה כבר הופך עבורו להיות עסק שהוא פחות כלכלי ופחות משתלם. וגם לא עומד במחירי שוק. ולכן אנחנו רוצים לעודד את זה ולאפשר לו מחיר. לו ולאחרים, מוזל של 20% זהו.

דובר: כמה כסף?

ליטל רהב: מגיע לעשרות אלפי שקלים. וכשאסי יציג לכם את תוכנית העבודה שלו, הוא התבקש להכין תכנית עבודה, משק סגור של החוגים מה שגם לא היה ולהראות לכם את הרווחיות של האירוע הזה.

דובר: זה תלוי בזמינות המקום ועדיפות לפעילות של המועצה.

ליטל רהב: לגמרי. ברשותכם, מליאת המועצה מאשרת את מחירון השכרת נכסי המועצה אשר הוצע-

דובר: עם הסייגים שאמרת.

ליטל רהב: רק רגע, הילה.

הילה גרשמן: רק אגיד מניסיון של הפעלת הרבה חוגים קטנים, אחד אני אגיד שצריך לראות על מי אחר כך נופל החוגים במועצה, הם יקרים יותר מהחוגים בנס ציונה גם ככה עכשיו, אנחנו די נעולים כי זה על שעות הצהרון, ועם הסעות ובלי הסעות, צריך לראות שלא קופצים, שפשוט לא יהיו ילדים. גם ככה אנחנו מחזיקים חוגים כדי שיהיו פה.

ליטל רהב: הכל נבדק והמחירון כבר-

מירה בן ארי: המחירון כבר קיים לחוגים.

ליטל רהב: כבר קיים וכולם מודעים למחירון.

רמי עזריה: אבל אני שאלתי אם אפשר לדבר איתם, לתושבי המועצה יש מחיר מופחת?

ליטל רהב: זה לא תשלום להורים, זה תשלום על מפעילי החוגים. הם מיודעים, המחירון כבר קבוע. זה לא עובר להורים. טוב, חברים מליאת המועצה-

מירה בן ארי: רגע יוסי.

יוסי דוד: החוגים שהמועצה מפעילה, זה לא קשור לעניין הזה?

ליטל רהב: זה זה.

יוסי דוד: מה זה זה? אתם מפריטים את הכל?

ליטל רהב: אנחנו לא מפריטים. החוגים שהמועצה מפעילה זה לא אסי מפעיל.

מירה בן ארי: המפעיל ישלם שכר, עבור הזמן שלו באולם.

ליטל רהב: בואו נחدد את זה יש את החוגים, שאיתם יש הסכם של 25-75, זה מפעיל זה משהו, זה אחד. חוץ מזה, אז זה לא קשור.

יוסי דוד: רגע, ומה עושים עכשיו עם כל הכסף הזה שמצטבר מכל החוגים, מכל ההסכמות האלה?

ליטל רהב: יפה אז זה אתם תראו בתוכנית העבודה המקושרת לתקציב היפה שמכניס לכם, ואתם תראו במה אסי מבקש להשקיע, הכל משק סגור. לא לוקחים מהאולמות ספורט ושמים ב- [...], זה לא עובד ככה.

מירה בן דוד: מה עם האולם פה החדש? רגע, אנחנו לא בסדר היום שניה. הצעת החלטה מליאת המועצה מחליטה לאפשר לכל ועד מקומי לעשות שימוע, קודם כל, נאשר את התעריפון. מליאת המועצה מאשרת את מחירון השכרת נכסי המועצה אשר הוצג בפניה ומצורף לפרוטוקול עם ההתייחסויות שהיו. מי בעד? יופי.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את תעריפי דמי שכירות למבני ציבור על פי דו"ח השמאי פה אחד.

ליטל רהב: לסיום, את רוצה מה?

מירה בן ארי: אני רוצה את העדכונים שתגידי להם גם על החוברת שיצאה היום, וגם על ה-

ליטל רהב: את החוברת שיצאה היום, כולם ראו?

הילה גרשמן: כן, ישר כוח. מי הכין אותה? מאוד אסתטית.

מירה בן ארי: ליטל.

ליטל רהב: לא אני עיצבתי.

מירה בן ארי: קודם כל תודה לכולם. אידה, לאה, ותודה לכל אחד ואחת מכם שהגיעו. איציק באמת עוזר לי מאוד, לנו להגיש את הקולות קוראים, יש לנו עוד יומיים, אנחנו באמת במאמץ, באפס זמן להגיש. מקסימום נצליח ונעדין כמובן בתהליך הזה. אני מאוד מודה לכם, אני מקווה שיהיו ימים שקטים. וחלילה אם לא, אנחנו עושים את מירב המאמצים כאן כדי לנהל את כל החירום ומעבר משגרה לחירום. מאוד נשמח שתעבירו את המסר הזה גם לוועדים ולראות מי יכול עוד להצטרף לשורות המתנדבים, כי יש המון מתנדבים, המון רצון טוב, אבל צריכים יותר התמקצעות, כי משהו צריך להיות, ביישוב, איתן יודע את זה הוא מוביל את זה אצלם שנים רבות כבר, איציק גם מצטרף עכשיו וגם שי, אז זה חשוב וגוסטבו, חשוב מאד באמת לראות איך אפשר לרתום עוד אנשים. כי הלוואי ולא נזדקק, אבל אנחנו נגיע לזה, והנה ראינו את זה עם נחמן לפני כמה ימים איך זה פתאום מגיע, פתאום מזעיקים לשטח, ואנחנו צריכים להיות מוכנים.

שי כהן: את הפעילות הזאת שאתם עושים שהיא מבורכת, תנסו לעשות לה עוד פיה שיהיו יותר אנשים. פעם קודמת היה פשוט עצוב, שהיו מעט אנשים.

ליטל רהב: על הצח"י?

שי כהן: כן.

ליטל רהב: חד משמעית.

שי כהן: אני דיברתי איתך גם על לקחים שם.

ליטל רהב: זה גם מחר ומחרתיים.

דובר: אז את יכולה להגיד לשתף מי למשל, לא נרשם כי בדקתי אצלנו-

מירה בן ארי: רגע סבלנות.

ליטל רהב: תודה רבה.

תום הדיון

בברכה,

מנהלת הוועדה

יו"ר הוועדה

החלטות:

מ	החלטה	חלוקת קולות
1	מליאת המועצה מאשרת את הפרוטוקול הקודם	פה אחד
2	מליאת המועצה מאשרת את מדיניות רוכלות מועצה אזורית גן רווה בכפוף להערות ולשינויים שהוצגו	פה אחד
3	מליאת המועצה מאשרת העסקת עוזרת אישית לראש המועצה גברת סיוון אביאלי	פה אחד
4	מליאת המועצה מאשרת את אישור צו המיסים נטעים	פה אחד
5	מליאת המועצה מאשרת את תעריפי דמי שכירות למבני ציבור על פי דו"ח השמאי	פה אחד